Pravděpodobnost a Statistika 1

Poznámky z přednášek p. doc. Roberta Šámala

Letní semestr 2020/2021

Viktor Soukup, Lukáš Salak

Obsah

1	První přednáška 1.1 Úvodem
2	Druhá přednáška2.1 Opakování
3	Třetí přednáška 3.1 Typy rozdělení 1 3.2 Rozptyl a LOTUS 1
4	Čtvrtá přednáška 1 4.1 Parametry rozdělení 1 4.2 Náhodné vektory 1 4.3 Marginální rozdělení 1
5	Pátá přednáška
6	Šestá přednáška
7	Sedmá přednáška
8	Osmá přednáška
9	Devátá přednáška 2 9.1 Nerovnosti, které známe z minula 2 9.2 Slabý zákon velkých čísel 2 9.3 Centrální limitní věta 3 9.4 Momentová vytvořující funkce 3 9.5 Statistika 3 9.6 Empirická distribuční funkce - Dvoretzky-Keifer-Wolfowitz (DKW) 3 9.7 Intro - explorační analýza dat (exploratory data analysis) 3
10	Desátá přednáška 3 10.1 náhodný výběr 3 10.2 Statistika - model 3 10.3 Zkoumané úlohy - cíle konfirmační analýzy 3 10.4 Vlastnosti bodových odhadů 3 10.5 Metoda momentů 3 10.6 Metoda maximální věrohodnosti (maximal likelihood, ML) 3
11	Jedenáctá přednáška311.1 Intervalové odhady311.2 Testování hypotéz3
12	$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$

	12.5	Test dobré shody (goodness of fit)	39
13	Třir	náctá přednáška	40
	13.1	Simpsonův paradox	40
	13.2	Permutační test	40
	13.3	Bootstrap	40
	13.4	Bayesovská statistika	41
		13.4.1 Frekventistický/klasický přístup	41
		13.4.2 Bayesovský přístup	41
	13.5	Generování náhodných veličin	42

1 První přednáška

1.1 Úvodem

Modely náhody \rightarrow Pravděpodobnost \rightarrow Pozorovaná data \rightarrow Modely náhody

Model náhody např. kostka $1, \dots, 6$,

Pozorovaná data: 1,5,4,3,3

otázka na pravděpodobnost: jaká je pravděpodobnost... hodně pozorovaných dat \to statistika na model náhody.

Příklad (Schwartz-Zippel algoritmus): Máme dány dva polynomy f(x), g(x) stupně d. Chceme zjistit, zda jsou stejné, a to co nejrychleji.

Problém: g(x) je součin několik polynomů stupně $\leq \frac{d}{4}$, dostávame víc než lineární čas.

Řešení: Algoritmus: zvolíme náhodně $x \in \{1, 2, ..., 100d\}$, ověříme, zda $f(x_1) = g(x_1)$. Když $f \neq g$, tak x_1 je kořen polynomu f - g. ... takových x_1 je $\leq d$.

$$P(f(x_1) = g(x_1) : f \neq g) \le \frac{1}{100}$$

Pokud jsme spokojeni s 1%, končíme, když ne, volíme $x_2, x_3... \in \{1, 2, ..., 100d\}$, pak

$$P(Prox_1, x_2, x_3 \dots f(x_i) = g(x_i) : f \neq g) \le \left(\frac{1}{3}\right)^3 = 10^{-6}$$

... aproximační algoritmy

Některé jevy neumíme/nechceme popsat kauzálně

- hod kostkou
- tři hody kostkou, nekonečně mnoho hodů kostkou
- hod šipkou na terč
- počet emailů za den
- dobu běhu programu (v reálnem počítači)
- $\bullet\,$ a další ...

Důvody:

- fyzikální vlastnost přírody
- komplikovaný proces (počasí, medicína, molekuly plynu...)
- neznáme vlivy (působení dalších lidí, programů...)
- randomizované algoritmy (test prvočíselnosti, quicksort)
- náhodné grafy (Ramseyovy čísla)
- a další ...

Pro popis pomocí teorie pravděpodobnosti napřed vybereme množinu elementárních jevů Ω (sample space)

$$\Omega = \{1, 2 \dots, 6\} = [6] \implies \text{hod kostkou}$$

$$\Omega = [6]^3 \implies \text{hod třemi kostkami}$$

1.2 Základní definice

Definice (Prostor jevů): $\mathcal{F} \subseteq \mathcal{P}(\Omega)$

 $\mathbb{F} \subseteq \mathbb{P}(\Omega)$ je prostor jevů (též σ -algebra), pokud

- 1. $\emptyset \in \mathcal{F}$ a $\Omega \in \mathcal{F}$
- 2. $A \in \mathcal{F} \implies \Omega \backslash A \in \mathcal{F}$
- 3. $A_1, A_2, \ldots \in \mathcal{F} \implies \bigcup_{i=1}^{\infty} A_i \in \mathcal{F}$

Často $\mathcal{F}=\mathcal{P}(\Omega)$, to je možné vždy, když je Ω spočetná, např. pro $\Omega=\mathbb{R}$ to již nejde.

Definice (Pravděpodobnost): $P: \mathcal{F} \to [0,1]$ se nazývá pravděpodobnost (probability), pokud:

- 1. $P(\emptyset) = 0, P(\Omega) = 1$, a
- 2. $P(\bigcup_{i=1}^{\infty} A_i) = \sum_{i=1}^{\infty} P(A_i)$, pro libovolnou posloupnost po dvou disjunktních jevů **TODOOT**

Šance (odds) jevu A je $O(A) = \frac{P(A)}{P(A^c)}$. Např. šance na výhru je 1 ku 2 znamená, že pravděpodobnost výhry je $\frac{1}{3}$; šance, že na kostce padne šestka je 1 ku 5.

Konvence:

- "A je jistý jev" znamená P(A) = 1. Také se říká, že A nastáva skoro jistě (almost surely), zkráceně s.j. (a.s.).
- "A je nemožný jev" znamená P(A) = 0.

$$P(A) = 0 \Rightarrow$$
? $A = \emptyset$

 $\leftarrow \text{axiom}$

 \rightarrow platí často, ne vždy

• Např. A= střed kruhu (házení šipek na terč) $\implies P(A)=0$ B spočetná (konečná, velká jako $\mathbb N$) množina:

$$P(B) = 0 + 0 + 0 + \dots = 0$$

 B_i je *i*-tý bod, $B = \bigcup B_i$

Věta (Vlastnosti pravděpodobnostního prostoru): V pravděpodobnostním prostoru (Ω, \mathcal{F}, P) platí pro $A, B \in \mathcal{F}$:

- 1. $P(A) + P(A^c) = 1$
- $2. A \subseteq B \implies P(A) < P(B)$
- 3. $P(A \cup B) = P(A) + P(B) P(A \cap B)$
- 4. $P(A_1 \cup A_2 \cup ...) \leq \sum_i P(A_i)$ (subaditiva, Booleova nerovnost) (nevyžadujeme disjunktnost, pak by platila rovnost)

Důkaz:

1.
$$\Omega = A \cup A^c$$
; A, A^c disj.,
 $1 = P(\Omega) = P(A) + P(A^c)$

2.
$$P(B) = P(A) + P(B \setminus A) \ge P(A)$$

- 3. Využíváme Princip Inkluze a Exkluze. (ale nevim jiste, jestli to staci)
- 4. trik zdisjunktnění: z A_1, A_2 ... uděláme disjunktní množiny

$$B_1 = A_1, B_2 = A_2 \backslash A_1, B_3 = A_3 \backslash A_1 \cup A_2 \dots$$

$$B_i \subseteq A_i \implies P(B_i) \le P(A_i)$$

$$B_i \cap B_j = \emptyset : j < i \dots B_i \cap B_j \subseteq B_i \cap A_j = \emptyset$$

$$\bigcup_{i=1}^{\infty} B_i = \bigcup_{i=1}^{\infty} A_i$$

$$\subseteq ok$$

opačná inkluze TODOOT

$$P(\bigcup A_i = P(\bigcup B_i) = \sum P(B_i) \le \sum P(A_i)).$$

Příklad (Pravděpodobnostní prostory):

1. Konečný s uniformní pravděpodobností

 Ω je libovolná konečná množina, $\mathcal{F} = \mathcal{P}(\Omega)$, $P(A) = \frac{|A|}{|\Omega|}$.

2. Diskrétní

 $\Omega = \{\omega_1, \omega_2 \dots\}$ je libovolná spočetná množina. Jsou dány $p_1, p_2 \dots \in [0, 1]$ se součtem 1. $P(A) = \sum_{i:\omega_i \in A} p_i$ (cinknutá loterie, nějaké možnosti mají jiné procenta)

3. Spojitý

 $\Omega \subseteq \mathbb{R}^d$ pro vhodné d (Ω např. uzavřená nebo otevřená) \mathcal{F} vhodná (obsahuje např. všechny otevřené množiny) $f: \Omega \to [0,1]$ je funkcne taková, že $\int_{\Omega} f(x) dx = 1$. $P(A) = \int_A f(x)dx$

Speciální případ: $f(x)=1/V_d(\Omega)$ $P(A)=\frac{V_d(A)}{V_d(\Omega)},$ kde $V_d(A)=\int_A 1$ je d-rozměrný objem A.

4. Bernoulliho krychle - nekonečné opakování

 $\Omega = S^{\mathbb{N}}$, kde S je diskrétní s pravděpodobností Q, \mathcal{F} vhodná (obsahuje např. všechny množiny tvaru $A = A_1 \times \cdots \times A_k \times S \times S \times \ldots$ $P(A) = Q(A_1) \dots Q(A_k)$

Příklad (Nepříklady):

- 1. Náhodné přirozené číslo: můžeme si vybrat mnoha způsoby, Ale všechna přirozená čísla nemají stejnou pravděpodobnost.
 - není možné, aby měly všechny stejnou nenulovou pravděpodobnost, protože pokud $P(0)=P(1)=P(2)\cdots=P$ tak $P(\mathbb{N})=p+p+p\cdots=\infty$.
- 2. Náhodné reálne číslo
- 3. Betranův paradox

Definice (Podmíněná pravděpodobnost): Pokud $A, B \in \mathcal{F}$ a P(B) > 0, pak definujeme podmíněnou pravděpodobnost A při B (probability of A given B) jako

$$P(A|B) = \frac{P(A \cap B)}{P(B)}.$$

Q(A) := P(A|B). Pak (Ω, \mathcal{F}, Q) je pravděpodobností prostor.

Definice (Zřetězené podmíňování): $P(A \cap B) = P(B)P(A|B)$

Věta: Pokud $A_1, \ldots A_n \in \mathcal{F}$ a $P(A_1, \cap \cdots \cap A_n) > 0$, tak

$$P(A_1 \cap A_2 \cap \cdots \cap A_n) = P(A_1)P(A_2|A_1)...TODOOT$$

2 Druhá přednáška

2.1 Opakování

- 1. definice pravděpodobnostního prostoru (Ω, \mathcal{F}, P) : dva axiomy,
- 2. naivní pravděpodobnostní prostor: Ω konečná, $\mathcal{F}=\mathcal{P}(\Omega)$ $P(A):=|A|/|\Omega|$
- 3. **diskrétní** pravděpodobnostní prostor: $\Omega = \omega_1, \omega_2, ..., \mathcal{F} = \mathcal{P}(\Omega), \sum_i p_i = 1$

$$P(A) := \sum_{i:\omega_i \in A} p_i$$

4. **geometrický** pravděpodobnostní prostor:

$$\omega \subseteq \mathbb{R}^d$$
 s konečným objemem,

$$P(A) := V_d(A)/V_d(\Omega)$$

5. pravděpodobnostní prostor ${\bf spojit\acute{y}}$ s hustotou:

$$\Omega \subseteq \mathbb{R}^{\bar{d}}$$
 s funkcí f , kde $\int_{\Omega} f = 1$, $P(A) := \int_{A} f$

V pravděpodobnostním prostoru (Ω, \mathcal{F}, P) platí pro $A, B \in \mathcal{F}$

1.
$$P(A^c) = 1 - P(A) \dots (A^c = \Omega \setminus A)$$

$$2. \ A \subseteq B \implies P(A) \le P(B)$$

3.
$$P(A \cup B) = P(A) + P(B) - P(A \cap B)$$
 ... PIE

- 4. $P(A_1 \cup A_2 \cup ...) \leq \sum_i P(A_i)$ (subaditivita, Booleova nerovnost)
- 5. Definujeme podmíněnou pravděpodobnost (pro P(B) > 0).

$$P(A|B) = \frac{P(A \cap B)}{P(B)}.$$

6. Q(A) = P(A|B) splňuje axiomy pro pravděpodobnost.

$$P(\emptyset|B) = 0$$

$$P(\Omega|B) = \frac{P(B)}{P(B)} = 1$$

$$P(A_1 \circ A_2|B) = \frac{P((A_1 \circ A_2) \cup B)}{P(B)} = \frac{P((A_1 \cap B) \cup (A_2 \cap B))}{P(B)}$$

$$= \frac{P(A_1 \cap B)}{P(B) + \frac{P(A_2 \cap B)}{P(B)}} = P(A_1|B) + P(A_2|B)$$

2.2 Podmíněná pravděpodobnost

Definice (Zřetězené podmíňování):

$$P(A \cup B) = P(B)P(A|B)$$

Věta: Pokud $A_1, \ldots, A_n \in \mathcal{F}$ a $P(A_1 \cap \cdots \cap A_n) > 0$, tak

$$P(A_1 \cap A_2 \cap \cdots \cap A_n) =$$

$$P(A_1)P(A_2|A_1)P(A_3)|A_1 \cap A_2) \dots P(A_n|\bigcap_{i=1}^{n-1} A_i)$$

Důkaz: indukcí □

Příklad: Vytáhneme 3 karty z balíčku 52 karet. Jaká je P(žádné srdce)?

 $A_i = i$ -tá karta není srdce

$$P(A_1 \cap A_2 \cap A_3) = P(A_1) \times P(A_2|A_1)P(A_3|A_2 \cap A_1) = \frac{13*3}{52} \times \frac{13*3-1}{51} \times \frac{13*3-2}{50}$$
$$\frac{\#\text{dobrých}}{\#\text{všech}} = \frac{\binom{39}{3}}{\binom{52}{3}}$$

Definice: Spočetný systém množin $B_1, B_2, ... \in \mathcal{F}$ je rozklad (partition) Ω , Pokud

- 1. $B_i \cap B_j = \emptyset$ pro $i \neq j$ a
- 2. $\bigcup_i B_i = \Omega$.

Věta (Věta o úplné pravděpodobnosti): = Rozbor všech možností Pokud $B_1, B_2, ...$ je rozklad Ω a $A \in \mathcal{F}$, tak

$$P(A) = \sum_{i} P(B_i)P(A|B_i)$$

(sčítance s $P(B_i) = 0$ považujeme za 0).

$$A = (A \cap B_1) \cup (A \cap B_2) \cup \dots$$

(sjednocení disjunktních množin)

$$P(A) = \sum_{i} P(A \cap B_i) = \sum_{i} P(B_i)P(A|B_i)$$

Příklad: Máme tři mince: P+O, P+P, O+O. Jaká je pravděpodobnost, že padne orel? Označíme M_1, M_2, M_3 pro P+O, P+P, O+O.

$$P(O) = P(M_1)P(O|M_1) + P(M_2)P(O|M_2) + P(M_3)P(O|M_3)$$
$$= \frac{1}{3} \times \frac{1}{2} + \frac{1}{3} \times 0 + \frac{1}{3} \times 1 = \frac{1}{2}$$

Rychlejší je vypsat si strom a pak posčítat výsledné jevy

Příklad (Gambler's ruin - zbankrotování hazardního hráče.): Máme a korun, náš protihráč b korun. Hrajeme opakovaně spravedlivou hru o 1kč, dokud někdo nepřijde o všechny peníze. Jaká je pravděpodobnost, že vyhrajeme?

Důkaz:

$$P_a = P(\text{z této pozice vyhrajeme})$$

$$P_0 = 0, P_n = 1 \dots (a+b=n)$$

$$P(\text{výhra}|1. \text{ kolo výhra})P(1. \text{ kolo výhra})$$

$$+P(\text{výhra}|1. \text{ kolo prohra})P(1. \text{ kolo prohra})$$

$$\text{výhra} \implies P_{a+1}, \text{prohra} \implies P_{a-1}$$

$$P_a = \frac{P_{a+1}}{2} + \frac{P_{a-1}}{2}$$

$$\Leftrightarrow$$

$$P_a - P_{a-1} = P_{a+1} - P_a = \Delta$$

$$1 = P_n = P_0 + n * \Delta \implies \Delta = \frac{1}{n}$$

$$P_a = \frac{a}{a+b} = \frac{a}{n}$$

Věta (Bayesova Věta): Pokud B_1, B_2, \ldots je rozklad $\Omega, A \in \mathcal{F}, P(A) > 0$ a $P(B_j) > 0$, tak

$$P(B_j)|A) = \frac{P(B_j)P(A|B_j)}{P(A)} = \frac{P(B_j)P(A|B_j)}{\sum_i P(B_i)P(A|B_i)}.$$

(sčítance s $P(B_i) = 0$ považujeme za 0).

Důkaz:

$$P(B_j|A)P(A) = P(B_j)P(A|B_j)$$
$$P(A \cap B_j) = P(B_j \cap A)$$

Příklad: $N = \text{nemocn}\acute{y}, T = \text{testovan}\acute{y}, \text{specif. } P(N|T), \text{sens. } P(T|N).$

$$P(N|T) = \frac{P(N)P(T|N)}{P(N)P(T|N) + P(N^c)P(T|N^c)} = \frac{p*0.8}{p*0.8 + (1-p)*0.01}$$

$$p = 0.001 \dots 7\%$$

$$p = 0.0016 \dots 56\% \dots \text{momentální stav testování}$$

$$p = 0.05 \dots 80\%$$

Definice: Jevy $A, B \in \mathcal{F}$ jsou nezávislé (independenet) pokud $P(A \cap B) = P(A)P(B)$. Pak také platí P(A|B) = P(A), pokud P(B) > 0.

Definice: Jevy $\{A_i : i \in I\}$ jsou (vzájemně) nezávislé, pokud pro každou konečnou množinu $J \subseteq I$

$$P\left(\bigcap_{i\in J}A_i\right) = \prod_{i\in J}P(A_i).$$

Pokud podmínka platí jen pro dvouprvkové množiny J, nazýváme jevy $\{A_i\}$ po dvou nezávislé (pairwise independent).

Definice: Nechť pro množiny z prostoru jevů platí

$$A_1 \subseteq A_2 \subseteq A_3 \subseteq \dots$$

a $A = \bigcup_{i=1}^{\infty} A_i$. Pak platí

$$P(A) = \lim_{i \to \infty} P(A_i).$$

Důkaz:

$$A = A_1 \cup (A_2 \setminus A_1) \cup (A_3 \setminus A_2) \cup \dots$$
$$P(A) = P(A_1) + P(A_2 \setminus A_1) + P(A_3 \setminus A_2) + \dots$$
$$\lim_{i \to \infty} (P(A_1) + \dots + P(A_i \setminus A_{i-1})) = \lim_{i \to \infty} P(A_i).$$

 $A_n \subset P, O^{\mathbb{N}}, A_n = \text{mezi prvními } n \text{ hody padl aspoň jednou orel.}$

$$P(A) = P(\geq 1 \text{ orel } v \infty \text{ hodech}) = \lim_{n \to \infty} \dots = 1$$

Definice (Náhodná veličina): Mějme pravděpodobnostní prostor (Ω, \mathcal{F}, P) . Funkci $X : \Omega \to \mathbb{R}$ nazveme diskrétní náhodná veličina, pokud $I_m(X)$ je spočetná množina a pokud pro všechna reálna x platí

$${x \in \Omega : X(\omega) = x} \in \mathcal{F}.$$

Definice: Pravděpodobnostní funkce diskrétní náhodné veličiny X je funkce $p_X: \mathbb{R} \to [0,1]$ taková, že

$$p_X(x) = P(X = x) = P(\{\omega \in \Omega : X(\omega) = x\})$$

Definice: $\sum_{x \in I_m(X)} p_X(x) = 1$

Definice: $S := I_m(X)1, Q(A) := \sum_{x \in A} p_X(x)$ $(S, \mathcal{P}(S), Q)$ je diskrétní pravděpodobnostní prostor.

Definice: Pro $S = \{s_i : i \in I\}$ spočetnou množinu reálných čísel a $c_i \in [0,1]$ $\sum_{i \in I} c_i = 1$ existuje pravděpodobnostní prostor a diskrétní n.v. X na něm taková, že $p_X(s_i) = c_i$ pro $i \in I$.

3 Třetí přednáška

Definice (Distribuční funkce): Distribuční funkce (cumulative distribution function, CDF) n.v. X je funkce

$$F_X(x) := P(X \le x) = P(\{\omega \in \Omega : X(\omega) \le x\}).$$

1. F_X je neklesajíci funkce

- 2. $\lim_{x\to-\infty} F_X(x) = 0$
- 3. $\lim_{x\to+\infty} F_X(x) = 1$
- 4. F_X je zprava spojitá

Příklad: $X = \{0 \text{ s pravděpodobností } \frac{1}{2}, 1 \text{ s psravděpodobností } \frac{1}{2}\}$

Důkaz: F_X je neklesající funkce

$$x < y \implies P(X \le x) \le P(X \le y)$$
 protože $A = \omega : X(\omega) \le x$ a $B = \omega : X(\omega) \le y$, pak $A \subseteq B \implies P(A) \le P(B)$

Důkaz: $\lim_{x\to+\infty} F_X(x) = 1$

 $A_n = X \le n$; platí $A_1 \subseteq A_2 \subseteq \dots$

Takže $\bigcup_{n=1}^{\infty} A_n = \Omega$, podle véty o spojitosti pak

$$P(\Omega) = \lim_{n \to \infty} P(A_n) = \lim_{n \to \infty} F_X(n)$$

Obdobně postupujeme pro druhou limitu.

3.1 Typy rozdělení

Definice (Bernoulliho/alternativní rozdělení):

- 1. X = počet orlů při jednom hodu nespravedlivou mincí.
- 2. Značíme $X \sim Bern(p)$. Někdy se značí Alt(p).
- 1. Dáno $p \in [0, 1]$.
- 2. $p_X(1) = p$
- 3. $p_X(0) = 1 p$
- 4. $p_X(k) = 0 \text{ pro } k \neq 0, 1$
- 1. Pro libovolný jev $A \in \mathcal{F}$ definujeme indikátorovou n.v. I_A :
- 2. $I_A(\omega) = 1$ pokud $\omega \in A, I_A(\omega) = 0$ jinak.
- 3. $I_A \sim Bern(P(A))$.

Definice (Binomické rozdělení):

- 1. X = počet orlů při n hodech nespravedlivou mincí.
- 2. Dáno $p \in [0,1]$ pravděpodobnost orla při jednom hodu.
- 3. Značíme $X \sim Bin(n, p)$.
- 1. $X = \sum_{i=1}^{n} X_i$ pro nezávislé n.v. $X_1, \dots X_n \sim Bern(p)$.
- 2. $p_X(k) = P(X = k) = \binom{n}{k} p^k (1-p)^{n-k} \text{ pro } k \in \{0, 1, \dots, n\}$

$$\sum_{k=1}^{n} \binom{n}{k} p^k (1-p)^{n-k} = 1$$

$$(p + (1 - p))^n = 1^n = 1$$

Definice (Hypergeometrické rozdělení):

- 1. X= počet vytažených červených míčku při n tazích, v osudí je K červených z N celkových míčků
- 2. Dáno n, N, K.
- 3. Značíme $X \sim Hyper(N, K, n)$.

4.
$$p_X(k) = P(X = k) = \frac{\binom{K}{k} \binom{N-K}{n-k}}{\binom{N}{n}}$$

Definice (Poissonovo rozdělení (poasón)):

- 1. Značíme $X \sim Pois(\lambda)$.
- 2. Dáno reálné $\lambda > 0$.
- 3. $p_X(k) = \frac{\lambda^k}{k!} e^{-\lambda}$
- 4. $Pois(\lambda)$ je limitou $Bin(n, \lambda/n) \dots \sim X_n \dots \lambda$ pevné
- 5. X popisuje např. počet emailů, které dostaneme za jednu hodinu.

cheeme $\sum \frac{\lambda^k}{k!} e^{-1} = 1$

$$e^{\lambda} = \sum_{k=0}^{\infty} \frac{\lambda^k}{k!}$$

$$P(X_n = k) = \binom{n}{k} \left(\frac{\lambda}{n}\right)^k \left(1 - \frac{\lambda}{n}\right)^{n-k} =$$

$$= \frac{n(n-1)\dots(n-k+1)}{k!} \frac{\lambda^k}{n^k} \left(1 - \frac{1}{n}\right)^n \left(1 - \frac{\lambda}{n}\right)^{-k} =$$

$$= \frac{\lambda^k}{k!} e^{-\lambda}$$

Poznámka (Poissonovo paradigma): $A_1, \ldots A_n$ jsou (skoro) nezávislé jevy s $P(A_i) = p_i$, $\lambda = \sum_j p_j$. Nechť n je velké, každé z p_i malé. Pak přibližně platí

$$\sum_{i=1}^{n} I_{A_i} \sim Pois(\lambda)$$

Definice (Geometrické rozdělení):

- 1. X = kolikátým hodem mincí padl první orel.
- 2. Značíme $X \sim Geom(p)$.
- 3. Dáno $p \in [0, 1]$.
- 4. $p_X(k) = (1-p)^{k-1}p$, pro k = 1, 2, ...
- 5. Někdy se tomuto rozdělení říká posunuté geometrické, a za normální geometrické se považuje rozdělení X-1, t.j. počet neúspěšných hodů.

Důkaz: chceme $\sum (1-p)^{k-1}p = 1$

$$= \frac{(1-p)^0 p}{1-(1-p)} = \frac{p}{p} = 1$$

Definice (Střední hodnota): Pokud X je diskrétní n.v., tak její střední hodnota (expectation) je označovaná $\mathbb{E}(X)$ a definovaná

$$\mathbb{E}(X) = \sum_{x \in Im(X)} x P(X = x),$$

pokud součet má smysl.

Nechť X je definovaná na diskrétním prostoru (Ω, \mathcal{F}, P) . Pak střední hodnotu lze také definovat jako vážený průměr

$$\mathbb{E}(X) = \sum_{\omega \in \Omega} X(\omega) P(\omega).$$

Poznámka: Obě definice spolu souhlasí.

Důkaz:

$$\sum_{x \in Im(X(\omega))} \sum_{\omega \in \Omega} X(\omega) P(\omega) = \sum_{x \in Im(X)} (x \times P(\omega \in \Omega : X(\omega) = x))$$

3.2 Rozptyl a LOTUS

Definice (Rozptyl): Rozptyl(variace) n.v. X nazveme číslo $\mathbb{E}((X - \mathbb{E}X)^2)$. Značíme jej var(X)

Věta:

$$var(X) = \mathbb{E}(X^2) - \mathbb{E}(X)^2$$

Definice (LOTUS (Law of The Unconscious Statistist)): Pro reálnou funkci g a diskrtétni n.v. X je Y = g(X) také diskrétní n.v.

Věta (LOTUS): Pokud X je diskrétní n.v. a g reálná funkce, tak

$$\mathbb{E}(g(X)) = \sum_{x \in Im(X)} g(x)P(X = x)$$

pokud součet má smysl.

Důkaz:

$$Y = g(X)$$

$$\mathbb{E}Y = \sum_{y \in Y} y \times P(Y = y)... \text{ definice}$$

$$= \sum_{y \in Y} \sum_{x \in Im(X)} g(x)P(X = x)$$

$$= \sum_{x \in Im(X)} g(x)P(X = x)$$

4 Čtvrtá přednáška

Věta: Nechť X, Y jsou diskrétní n.v. a $a, b \in \mathbb{R}$.

1. Pokud $P(X \ge 0) = 1$ a $\mathbb{E}(X) = 0$, tak P(X = 0) = 1.

2. Pokud $\mathbb{E}(X) \geq 0$ tak $P(X \geq 0) > 0$.

3. $\mathbb{E}(aX + b) = a\mathbb{E}(X) + b$.

4. $\mathbb{E}(X+Y) = \mathbb{E}(X) + \mathbb{E}(Y)$

Důkaz:

1.

$$\mathbb{E}(X) = \sum_{x \in X} x P(X = x) = 0 P(X = 0) + \sum_{x > \&x \in X} x P(X = 0) = \sum_{x < 0 \land x \in X} x P(X = x) = 0$$

$$\implies \forall x > 0 : P(x = x) = 0 \implies P(X = 0) = 1$$

2.

$$\mathbb{E}(X) = \sum x P(X \ge x) = 0$$

kdyby ne: $P(x \ge 0) = 0$, všechny členy v sumě by byly záporné...spor

3.

$$\mathbb{E}(aX+b) = \sum_{x \in X} (ax+b)P(X=x) = a\sum xP(X=x) + b\sum P(X=x)$$

4.

$$\mathbb{E}(X+Y) = \sum_{\omega} (X(\omega) + Y(\omega))P(\omega) = \sum_{\omega} X(\omega)P(\omega) + \sum_{\omega} Y(\omega)P(\omega) = \mathbb{E}(X) + \mathbb{E}(Y)$$

Věta: Nechť X je diskrétní n.v. nabývajíci jen hodnot $z \mathbb{N} = 0, 1, 2, s$. Pak platí

$$\mathbb{E}(X) = \sum_{n=0}^{\infty} P(X > n).$$

Důkaz:

$$\mathbb{E}(X) = \sum_{k=0}^{\infty} kP(X=k) = \sum_{k=0}^{\infty} \sum_{n=0}^{k-1} P(X=k)$$
$$= \sum_{n=0}^{\infty} \sum_{k=n+1}^{\infty} P(X=k) = \sum_{k=0}^{\infty} \sum_{n=0}^{k-1} P(X=k)$$
$$= \sum_{n=0}^{\infty} P(X=k) = \sum_{k=0}^{\infty} P(X=k) = \sum_{n=0}^{\infty} P(X>n)$$

Definice (Rozptyl): Rozptyl (variance) n.v. X nazveme číslo $\mathbb{E}((X - \mathbb{E}(X))^2)$. Značíme jej var(X). . . . (kvadratické měření odchylky)

1. Směrodatná odchylka (standard deviation) $\sigma_X = \sqrt{var(X)}$

Poznámka: "stejné jednotky jako X"

2. Měří, jak je daleko "typicky" X od $\mathbb{E}(X)$. Mohli bychom to měrit i jinak (např. $\mathbb{E}(|X - \mathbb{E}(X)|)$, ale rozptyl je výhodnější).

Věta: $var(X) = \mathbb{E}(X^2) - \mathbb{E}(X)^2$

Důkaz:

$$\mu = \mathbb{E}(X)$$

$$var(X) = \mathbb{E}((X - \mu)^2) = \mathbb{E}(X^2 - 2\mu + \mu^2) = \mathbb{E}(X^2) - 2\mu\mathbb{E}(X) + \mu^2$$
=

Definice (Podmíněná střední hodnota): Pokud X je diskrétní n.v. a P(B) > 0, tak podmíněná střední hodnota X za předpokladu B (conditional expectation of X given by B)

Věta (Věta o úplné střed. hodnotě): Pokud B_1, B_2, \ldots je rozklad Ω a X je d.n.v., tak

$$\mathbb{E}(X) = \sum_{i} \mathbb{E}(X|B_i)P(B_i)$$

kdykoliv má součet smysl. (Sčítance s $P(B_i) = 0$ považujeme za 0.)

Důkaz:

$$\mathbb{E}(X) = \sum_{i} P(B_i) \mathbb{E}(X|B_i)$$
$$= \sum_{i} P(B_i) \sum_{x} x P(X = x|B_i)$$
$$= \sum_{x} x (\sum_{i} P(B_i) P(i))$$

Poznámka:

Rozbor všech možností: $X \sim Geom(p)$

 $B_1 = S \dots$ první pokus úspěšný

 $B_2 = B_1^C = F \dots$ první pokus neúspěšný

$$\mathbb{E}(X) = P(S)\mathbb{E}(X|S) + P(F)\mathbb{E}(X|F)$$

$$= p1 + (1 - p)(\mathbb{E}(X + 1))$$

$$p\mathbb{E}(X) = p + (1 - p) = 1$$

$$\mathbb{E}(X) = \frac{1}{p}$$

4.1 Parametry rozdělení

Věta (Parametry rozdělení - Bernoulliho):

 $Pro\ X \sim Bern(p)\ je$

1.
$$\mathbb{E}(X) = p$$

2.
$$var(X) = p(1-p)$$

Důkaz:
$$\mathbb{E}(X) = 0P(X = 0) + 1P(X = 1) = P(X = 1) = p$$
 $var(X) = \mathbb{E}(X - p)^2 = (0 - p)^2 P(X = 0) + (1 - p)^2 P(X = 1) = p(1 - p)(p + (1 - p)) = p(1 - p)$

Věta (Parametry rozdělení - binomické):

 $Pro\ X \sim Bin(n,p)\ je$

1.
$$\mathbb{E}(X) = np$$

2.
$$var(X) = np(1-p)$$

Důkaz:

1. První postup: $X = \sum_{i=1}^n X_i,$ kde $X_i = [\text{i-tý hod uspěl}]$

$$\mathbb{E}(X_i) = P(X_i = 1) = p$$

2. Druhý postup:

$$\mathbb{E}(X) = \sum_{k=0}^{n} k P(X = k) = \sum_{k=0}^{n} \binom{n}{k} p^{k} (1 - p)^{n-k}$$
$$\sum_{k=1}^{n} pn \binom{n-1}{k-1} p^{k-1} (1 - p)^{(n-1)-(k-1)}$$
$$= pn(p + (1 - p))^{n-1} = np$$

Věta (Parametry rozdělení - hypergeometrické): $Pro\ X \sim Hyper(N,K,n)\ je$

1.
$$\mathbb{E}(X) = n\frac{K}{N}$$

2.
$$var(X) = n \frac{K}{N} (1 - \frac{K}{N}) \frac{N-n}{N-1}$$

1. První postup: $X = \sum_{i=1}^{n} X_i$, kde $X_i = [i$ -tý míček červený]

$$\mathbb{E}(X_i) = P(X_i = 1) = \frac{K}{N}$$

2. Druhý postup:

$$\mathbb{E}(X) = \sum_{j=1}^{K} Y_j, \text{ kde } Y_j = [\text{byl vytažen } (\text{z n tahů}) \text{ míček s číslem } j]$$

$$\mathbb{E}(Y_i) = P(Y_i = 1) = \frac{n}{m}$$

$$\mathbb{E}(Y_j) = P(Y_j = 1) = \frac{n}{N}$$
$$= \frac{\binom{N-1}{n-1}}{\binom{N}{n}} = \frac{n}{N}$$

Věta (Parametry rozdělení - geometrické): $Pro\ X \sim Geom(p)\ je$

1.
$$\mathbb{E}(X) = n\frac{1}{p}$$

2.
$$var(X) = \frac{1-p}{p^2}$$

Věta (Parametry rozdělení - hypergeometrické): $Pro\ X \sim Hyper(N,K,n)\ je$

1.
$$\mathbb{E}(X) = \lambda$$

2.
$$var(X) = \lambda$$

$$P(X = k) = \frac{\lambda^k}{k!} e^{-\lambda}$$
$$\mathbb{E}(X) = \sum_{k=1}^{k} k \frac{\lambda^k}{k!} e^{-\lambda} = 1$$
$$\lambda \sum_{k=1}^{k} \frac{\lambda^{k-1}}{(k-1)!} e^{-\lambda} = \lambda$$

4.2 Náhodné vektory

Definice (Základní popis náhodných vektorů):

- 1. X, Y náhodné veličiny na stejném pravděpodobnostním prostoru (Ω, \mathcal{F}, P) .
- 2. Budeme chtít uvažovat (X,Y) jako jeden objekt náhodný vektor.
- 3. Jak to udělat?
- 4. Příklad: házíme dvakrát čtyřstěnnout kostkou, X = první hod, Y = druhý hod.

Definice: Pro diskrétní n.v. X,Y na pravděpodobnostím prostoru (Ω,\mathcal{F},P) definujeme jejich sdruženou pravděpodobnostní funkci (joint pmf) $p_{X,Y}=\mathbb{R}^2\to [0,1]$ předpisem

$$p_{X,Y}(x,y) = P(\omega \in \Omega : X(\omega) = x \& Y(\omega) = y) = P(X = x \& Y = y)$$

4.3 Marginální rozdělení

Máme-li dáno $p_{X,Y}$, jak zjistit rozdělení jednotlivých složek, t.j. p_X a p_Y ?

Věta: Nechť X, Y jsou diskrétní n.v. Pak:

$$p_X(x) = P(X = x) = \sum_{Y \in Im(Y)} P(X = x \& Y = y) = \sum_{Y \in Im(Y)} p_{X,Y}(x,y)$$

$$p_Y(y) = P(Y = y) = \sum_{X \in Im(X)} P(X = x \& Y = y) = \sum_{Y \in Im(Y)} p_{X,Y}(x,y)$$

Věta: Nechť X, Y jsou n.v. na (Ω, \mathcal{F}, P) , nechť $g : \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}$ je funkce.

- Pak Z = g(X, Y) je n.v. na (Ω, \mathcal{F}, P)
- a platí pro ni

$$\mathbb{E}(g(X,Y)) = \sum_{x \in Im(X)} \sum_{y \in Im(Y)} g(x,y) P(X = x, Y = y).$$

Věta: Pro X, Y n.v. a $a, b \in \mathbb{R}$ platí

$$\mathbb{E}(aX + bY) = a\mathbb{E}(X) + b\mathbb{E}(Y).$$

Definice (Nezávislost náhodných veličin): Diskrétní n.v. X, Y jsou nezávislé (independent) pokud pro každé $x, y \in \mathbb{R}$ jsou jevy $\{X = x\}$ a $\{Y = y\}$ nezávislé. To nastane právě když

$$P(X = x, Y = y) = P(X = x)P(Y = y).$$

Věta (Součin nezávislých n.v.): Pro nezávislé diskrétní n.v. X, Y platí

$$\mathbb{E}XY = \mathbb{E}(X)\mathbb{E}(Y)$$

Důkaz:

$$\mathbb{E}(XY) = \sum_{x \in Im(X), y \in Im(Y)} P(X = x, Y = y)$$

$$= \sum_{x} x P(X=x) \sum_{y} y P(Y=y) = \mathbb{E}(X) \mathbb{E}(Y)$$

5 Pátá přednáška

Definice (Coupling):

1.
$$X = \sum_{i=1}^{n} X_i \text{ kde } X_1, \dots, X_n \text{ jsou n.n.v. } \dots \sim Bern(p)$$

2.
$$Y = \sum_{i=1}^{n} Y_i$$
 kde Y_1, \dots, Y_n jsou n.n.v. $\dots \sim Bern(q) \dots o < q$

- 3. vztah X, Y není určen, můžou být jakékoliv.
- 4. Zařídíme, že nebudou nezávislé, dokonce bude vždy $X \leq Y$.
- 5. Stačí definovat:

$$\begin{aligned} \operatorname{pokud} \, X_i &= 1 \, \operatorname{tak} \, Y_i = 1 \\ \operatorname{pokud} \, X_i &= 0 \, \operatorname{tak} \, Y_i \, \operatorname{bud} \, 1 \, \operatorname{nebo} \, 0 \\ &\Longrightarrow \, Y_1, \dots, Y_n \, \operatorname{jsou} \, \operatorname{n.n.v} \, \implies Y \sim Bin(n,q) \\ &\Longrightarrow \, X \leq Y \, \operatorname{v\check{z}dy} \, (Y \leq k \, \Longrightarrow \, X \leq k) \, \Longrightarrow \, P(X \leq k) \geq P(Y \leq k) \end{aligned}$$

Věta (Funkce náhodného vektoru):

Nechť X, Y jsou n.v. na (Ω, \mathcal{F}, P) , nechť $g: \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}$ je funkce.

- 1. Pak Z = g(X,Y) je n.v. na (Ω, \mathcal{F}, P)
- 2. platí pro ni

$$\mathbb{E}(g(X,Y)) = \sum_{x \in Im(X)} \sum_{y \in Im(Y)} g(x,y) P(X = x, Y = y)$$

Věta (Linearita střední hodnoty):

Pro X, Y n.v. $a \ a, b \in \mathbb{R}$ platí

$$\mathbb{E}(aX + bY) = a\mathbb{E}(X) + b\mathbb{E}(Y)$$

Důkaz:

$$g(x,y) = ax + by$$

$$\mathbb{E}(aX + bY) = \mathbb{E}(g(X,Y)) = \sum_{x,y} g(x,y)P(X = x, Y = y) = \sum_{x,y} axP(X = x, Y = y)$$

$$+ \sum_{x,y} byP(X = x, Y = y) = \sum_{x} axP(X = x) + \sum_{y} byP(Y = y)$$

Věta (Konvoluce): Pokud X, Y jsou diskrétní náhodné veličiny, tak pro Z = X + Y platí

$$P(Z=z) = \sum_{x \in Im(X)} P(X=x, Y=z-x).$$

Pokud X, Y jsou návíc nezávislé, tak

$$P(Z=z) = \sum_{x \in Im(X)} P(X=x)P(Y=z-x).$$

Důkaz:

$$P_z = \sum_x P_X(x) P_Y(z - x) \dots \text{ konvoluce}$$

$$P(Z = z) = \sum_k P(X = k \& Y = z - k)$$

$$= \sum_{k=0}^m P(X = k) P(Y = z - k)$$

$$= \sum_{k=0}^m P^k (1 - p)^{m-k} \binom{n}{z - k} p^{z-k} (1 - p)^{n-(z-k)}$$

$$= \sum_{k=0}^m p^z (1 - p)^{m+n-z} \binom{m}{k} \binom{n}{z - k}$$

$$= p^z (1 - p)^{m+n-z} \sum_{k=0}^m \binom{m}{k} \binom{n}{z - k}$$

$$= Bin(m + n, p)$$

Definice (Podmíněné rozdělení): X, Y - diskrétní náhodné veličiny na $(\Omega, \mathcal{F}, P), A \in \mathcal{F}$

- 1. $p_{X|A}(x) := P(X = x|A)$... příklad: X je výsledek hodu kostkou, A = padlo sudé číslo
- 2. $p_{X|Y}(x|y) := P(X = x|Y = y)$... příklad: X,Z jsou výsledky dvou nezávislých hodů kostkou, Y = X + Z.

Definice (Obecná náhodná veličina): Náhodná veličina (random variable) na (Ω, \mathcal{F}, P) je zobrazení $X: \Omega \to \mathbb{R}$, které pro každé $x \in \mathbb{R}$ splňuje

$$\omega \in \Omega : X(\omega) < x \in \mathcal{F}$$

. . .

$$F_X(x) = P(X \le x)$$

18

Definice (Spojitá náhodná veličina): N.v. X se nazývá spojitá (continuous), pokud existuje nezáporná reálna funkce f_X tak, že

$$F_X(x) = P(X \le x) = \int_{-\infty}^x f_X(t)dt$$

Někdy se též používá pojem absolutně spojitá veličina.

Funkce f_X se nazývá hustota (probability density function) náhodné veličiny X.

Podmínka na hustotu:

$$\int_{-\infty}^{\infty} f_X(t) = 1 \dots \lim_{x \to \infty} F_X(x) = 1$$

6 Šestá přednáška

Definice (Kvantilová funkce): Pro náhodnou veličinu X definujeme $kvanitlovou funkci <math>Q_X : [0,1] \to \mathbb{R}$ pomocí

$$Q_X(p) := \min\{x \in \mathbb{R} : p \le F_X(x)\}\$$

- 1. Pokud F_X je spojitá, tak $Q_X = F_X^{-1}$.
- 2. Obecně platí: $Q_X(p) \le x \Leftrightarrow p \le F_X(x)$.
- 3. $Q_X(\frac{1}{2}) = \text{medián (pozor, když } F_X \text{ nená rostoucí)}$
- 4. Pokud F_X je spojitá, tak $Q_X = F_X^{-1}$.

Definice (Spojitá náhodná veličina): N.v. X se nazývá spojitá (continuous) pokud existuje nezáporná reálná funkce f_X tak, že

$$F_X(x) = P(X \le x) = \int_{-\infty}^x f_X(t)dt$$

- 1. Alternativně: máme zadanou funkci $f \geq 0$ s $\int_{\infty}^{\infty} f = 1.$
- 2. Vybereme náhodný bod pod grafem f.
- 3. Označíme jeho souřadnice (X, Y).
- 4. Pak je X n.v. s hustotou f.

Věta (Práce s hustotou): Nechť spojitá n.v. X má hustotu f_X . Pak

- 1. $P(X = x) = 0 \forall x \in \mathbb{R}$.
- 2. $P(a \le X \le b) = \int_a^b f_x(t)dt \forall a, b \in \mathbb{R}$.
- 3. V důsledku taky platí (pro rozumnou množinu A):

$$P(X \in A) = \int_{A} f_X(t)dt$$

Důkaz:

$$2 \implies 1: P(x \le X \le x) = \int_x^x f = 0$$
$$2: P(a < X \le b) = P(X \le b) - P(X \le a) = F_X(b) - F_X(a) = \int_{-\infty}^b f - \int_{-\infty}^a f$$

$$P(a \le X \le b) = \lim_{n \to \infty} P(a - \frac{1}{n} < X \le b) = \lim_{a \to \frac{1}{n}} f = \int_{a}^{b} f$$

Definice (Střední hodnota spojité n.v.): Nechť spojitá n.v. X má hustotu f_X . Pak její střední hodnota (expectation, expected value, mean) je označováná $\mathbb{E}(X)$ a definována

$$\mathbb{E}(X) = \int_{-\infty}^{\infty} x f_X(x) dx$$

pokud integrál má smysl, t.j. pokud se nejedná o typ $\infty - \infty$.

- 1. Analogie s výpočtem těžiště tyče ze znalosti hustoty
- 2. Diskretizace.

Věta (LOTUS): Pokud X je spojitá n.v. s hustotou f_X a g reálná funkce, tak

$$\mathbb{E}(g(X)) = \int_{-\infty}^{\infty} g(x) f_X(x) dx$$

pokud integrál má smysl. (Důkaz pomocí substituce v integrálu)

Věta (Linearita střední hodnoty): $Pro X_1, \ldots, X_n$ diskrétní nebo spojité n.v. platí

$$\mathbb{E}(X_1 + \dots + X_n) = \mathbb{E}(X_1) + \dots + \mathbb{E}(X_n)$$

Definice (Rozptyl spojité n.v.):

$$\mathbb{E}(X) = \int_{-\infty}^{\infty} x f_X(x) dx$$

$$\mathbb{E}(X^2) = \int_{-\infty}^{\infty} x^2 f_X(x) dx$$

Označíme-li $\mu = \mathbb{E}(X)$, tak

$$var(X) := \mathbb{E}((X - \mu)^2) = \int_{-\infty}^{\infty} (x - \mu)^2 f_X(x) dx$$

Věta: Pro spojité n.v. platí $var(X) = \mathbb{E}(X^2) - (\mathbb{E}(X))^2$

Důkaz: (Důkaz jako pro diskrétní n.v.)

Věta (Rozptyl součtu): $Pro X_1, \ldots, X_n$ nezávislé diskrétní nebo spojité n.v. platí

$$var(X_1 + \dots + X_n) = var(X_1) + \dots + var(X_n).$$

Důkaz: Triviální. □

Definice (Uniformní rozdělení): N.v. X má uniformní rozdělení na intervalu [a,b], píšeme $X \sim U(a,b)$, pokud $f_X(x) = \frac{1}{b-a}$ pro $x \in [a,b] \& f_X(x) = 0$ jinak.

Definice (Exponenciální rozdělení):

$$F_X(x) = \begin{cases} 0 & \dots x \le 0 \\ 1 - e^{-\lambda x} & \dots x \ge 0 \end{cases}$$

Poznámka: X modeluje např. čas před příchodem dalšího telefonního hovoru do callcentra, dotazu na webserver, čas do dalšího blesku v bouřce atd.

Poznámka: Souvislost $X \sim Exp(\lambda)$ a $Y \sim Geom(p)$

1.
$$P(X > x) = e^{-\lambda x} \text{ pro } x > 0$$

2.
$$P(Y > n) = (1-p)^n$$
 pro $n \in \mathbb{N}$

Definice (Standardní normální rozdělení):

1.
$$\phi(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}}e^{\frac{-x^2}{2}}$$

- 2. $\Phi(x)$ primitivní funkce k ϕ
- 3. Standardní normální rozdělení N(0,1) má hustotu ϕ a distribuční funkci Φ .
- 4. Pokud $Z \sim N(0,1)$, tak $\mathbb{E}(Z) = 0$ a var(Z) = 1.

Definice (Obecné normální rozdělení):

- 1. Pro $\mu, \sigma \in \mathbb{R}, \sigma > 0$ položíme $X = \mu + \sigma \dot{Z}$, kde $Z \sim N(0, 1)$.
- 2. Píšeme $X \sim N(\mu, \sigma^2)$ obecné normální rozdělení
- 3. Normální rozdělení $N(\mu,\sigma^2)$ má hustotu $\frac{1}{\sigma}\phi\left(\frac{x-\mu}{\sigma}\right)$

$$\Phi(z) = P(Z \le z) = P(X \le \mu + \sigma z) = F_X(\mu + \sigma z)$$

Poznámka (Odolnost vůči součtu): Pokud X_1,\dots,X_k jsou n.n.v., kde $X_i\sim N(\mu_i,\sigma_i^2)$, pak

$$X_1 + \cdots + X_k \sim N(\mu, \sigma^2),$$

Poznámka (Normální rozdělení - klíčové vlastnosti):

1. Pravidlo $3\sigma(68-95-99.7 \text{ rule})$

$$X \sim N(\mu, \sigma^2)$$

$$P(\mu - \sigma \le X \le \mu + \sigma) = 68\%$$

$$2\sigma = 95$$

$$3\sigma = 99.7$$

2. Centrální limitní věta

7 Sedmá přednáška

Definice (Cauchyho rozdělení): hustota $f(x) = \frac{1}{\pi(1+x^2)}$ nemá střední hodnotu!

Poznámka:

$$\begin{split} \int_{-\infty}^{\infty} f &= \frac{1}{\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \frac{1}{1+x^2} = \frac{1}{\pi} \left[arctg(x) \right]_{-\infty}^{\infty} = 1 \\ \mathbb{E} X &= \int_{-\infty}^{\infty} x f(x) = \int_{0}^{\infty} \frac{2x}{2\pi (1+x^2)} + \int_{-\infty}^{0} \frac{x}{\pi (1+x^2)} \\ &\left[\frac{1}{2\pi} log(1+x^2) \right]_{0}^{\infty} + \left[\frac{1}{x\pi} log(1+x^2) \right] \\ &\infty - 0 + 0 - \infty = \infty - \infty ?! \end{split}$$

Definice (Gamma rozdělení): $Gamma(w, \lambda)$, gamma rozdělení s parametry w > 0 a $\lambda > 0$ má hustotu

$$f(x) = 0$$
 pro $x \le 0$ & $\frac{1}{\Gamma(w)} \lambda^w x^{w-1} e^{-\lambda x}$ pro $x \ge 0$

kde
$$\Gamma(w) = (w-1)! = \int_0^\infty x^{w-1} e^{-x} dx$$

Pro w=1 dostáváme znovu exponenciální rozdělení ... $\frac{1}{0!}\lambda^1 e^{-\lambda x}$ Pokud X_1,\ldots,X_n jsou n.n.v s rozdělením $Exp(\lambda)$, tak $X_1+\cdots+X_n\sim Gamma(n,\lambda)$.

Věta: Nechť X je n.v. s distribční funkcí $F_X = F$, nechť F je spojitá a rostoucí. Pak $F(X) \sim U(0,1)$.

Důkaz:

$$F_Y(y) = P(F(X) \le y) = 0 \text{ pro } y < 0\&1 \text{ pro } y \ge 1$$
 pro $y \in (0,1)P(X \le x) \implies \text{stejn\'e jevy } \cdots = F(x) = y$

Věta: Nechť F je funkce "typu distribuční funkce" : neklesajíci zprava spojitá funkce s $\lim_{x\to-\infty} F(x) = 0$ a $\lim_{x\to\infty} F(x) = 1$.

Nechť Q je odpovídající kvantilová funkce. Nechť $U \sim U(0,1), X = Q(U)$. Pak X má distribuční funkci F.

Důkaz:

$$F_X(x) = P(Q(U) \le x)$$

Poznámka:

$$Q(p) = \inf\{x: F(X) \geq p\} \implies Q(p) \leq x \Leftrightarrow F(x) \geq p$$

$$F_X(x) = P(U \le F(x)) = F(x)$$

Příklad:

$$F(x) = 1 - e^{-\lambda x} \dots Exp(\lambda)$$

$$Q(p) = \frac{\log(1 - p)}{-\lambda} > 0$$

$$U \sim U(0, 1) \dots \frac{\log(1 - U)}{-\lambda} \sim Exp(\lambda)$$

Definice: Sdružená distribuční funkce (Joint cdf)

Pro n.v. X, Y na pravděpodobnostním prostoru (Ω, \mathcal{F}, P) definujeme jejich sdruženou distribuční funkci (joint cdf) $F_{X,Y} : \mathbb{R}^2 \to [0,1]$ předpisem

$$F_{X,Y}(x,y) = P(\{\omega \in \Omega : X(\omega) \le x \& Y(\omega) \le y\}).$$

- 1. Formální podmínka: potřebujeme $\{X \leq x \& Y \leq Y\} \in \mathcal{F}$, jinak (X,Y) není náhodný vektor.
- 2. Mohli bychom definovat i pro více než dvě n.v. . . . $F_{X_1,\dots,X_n(x_1,\dots,x_n)}=P(X_1\leq x_1\&\dots X_n\leq x_n)$.
- 3. Můžeme odsud odvodit pravděpodobnost obdélníku:

$$P(X \in (a, b) \& Y \in (c, d)) = F(b, d) - F(b, c) - F(a, d) + F(a, c)$$

Definice: Sdružená hustota (Joint pdf)

Často můžeme sdruženou distribuční funkci psát jako integrál pomocí nezáporné funkce $f_{X,Y}$

$$F_{X,Y}(x,y) = \int_{-\infty}^{x} \int_{-\infty}^{y} f_{X,Y}(s,t) ds dt.$$

Pak nazýváme n.v. X, Y sdruženě spojité. Funkce $f_{X,Y}$ je jejich sdružená hustota.

Jako u jednorozměrného případu může být $f_{X,Y} > 1$.

Stejně jako u jednorozměrného případu můžeme pak pomocí hustoty vyjádřit i další pravděpodobnosti, pro "rozumnou množinu A".

$$P((X,Y) \in A) = \int_{A} f_{X,Y}(x,y) dx dy$$
$$\int_{\mathbb{R}^{2}} f_{X,Y} = 1$$

Poznámka:

$$\begin{split} f_{X,Y}(x,y) &= \frac{\partial^2}{\partial x \partial y} F_{X,Y}(x,y) \\ f_{X,Y}(x) &\doteq \frac{P(x \leq X \leq x + \Delta_x \& y \leq Y \leq y + \Delta_y)}{\Delta_x \Delta_y} \\ P((X,Y) \in A) &= \int_A f = \int_x^{x + \Delta_x} \int_y^{y + \Delta_y} f_{X,Y}(s,t) ds dt = f_{x,s}(x,s) \Delta_x \Delta_y \end{split}$$

Definice: LOTUS

Analogicky jako v diskrétním případu platí pro střední hodnotu funkce dvou n.v.

$$\mathbb{E}(g(X,Y)) = \int_{-\infty}^{\infty} \int_{-\infty}^{\infty} g(x,y) f_{X,Y}(x,y) dx dy.$$

A tak jako v diskrétním případu odsud odvodíme

$$\mathbb{E}(aX + bY + c) = a\mathbb{E}(X) + b\mathbb{E}(Y) + c$$

$$\mathbb{E}(g(X,Y)) = \int \int g(x,y) f_{X,Y}(x,y) = \int \int ax f(x,y) + \int \int by f(x,y) + c \int_{-\infty}^{\infty} f(x,y) = a \int x \int f_{X,Y}(x,y) dy dx + b \int y \int f(x,y) dy dx + 1 = a \int x f_{X}(x) + b \int y f_{Y}(y) + 1 = a \mathbb{E}(X) + b\mathbb{E}(Y) + 1$$

Definice: Nezávislost spojitých náhodných veličin

Libovolné náhodné veličiny nazveme nezávislé (independent), pokud jevy $\{X \leq x\}$ a $\{Y \leq y\}$ jsou nezávislé pro libovolná $x,y \in \mathbb{R}$. Ekvivalentně:

$$P(X \le x, Y \le y) = P(X \le x)P(Y \le y),$$

$$F_{X,Y}(x,y) = F_X(x)F_Y(y)$$

Věta: Nechť X, Y mají sdruženou hustotu $f_{X,Y}$. Následující tvrzení jsou ekvivalentní:

1. X, Y jsou nezávislé

2.
$$f_{X,Y}(x,y) = f_X(x)f_Y(y)$$

Důkaz:

$$\Longrightarrow : f_{X,Y}(x,y) = \frac{\partial^2}{\partial x \partial y} F_{X,Y}(x,y) =$$
$$F'_X F'_y = f_X(x) f_Y(y)$$

doplniť druhú implikáciu (nestihol som, zo slidov)

Vícerozměrné normální rozdělení

$$1. \varphi(t) = \frac{e^{-t^2/2}}{\sqrt{(2\pi)}}$$

2.
$$f(t_1, \dots, t_n) = \varphi(t_1)\varphi(t_2)\dots\varphi(t_n) = \frac{e^{-\frac{t_1^2 + \dots + t_n^2}{2}}}{\sqrt{2\pi}}$$

- 3. $f(t_1,\ldots,t_n=(2\pi)^{-\frac{n}{2}}e^{-\frac{r^2}{2}})$, kde $r^2=t_1^2+\cdots+t_n^2$ je radiálně symetrická funkce.
- 4. Nechť $Z = (Z_1, \dots, Z_n)$ má hustotu f.
- 5. $Z_1, ..., Z_n$ jsou n.n.v, $Z_i \sim N(0, 1)$
- 6. $\mathbb{Z}/||\mathbb{Z}||$ je uniformně náhodný bod na n-rozměrné sfěře
- 7. skalární součin Z s libovolným jednotkovým vektorem je N(0,1)
- 8. $\langle u,Z\rangle=\sum_{i=1}^n u_iZ_i$ má také rozdělení N(0,1)

Vícerozměrné normální rozdělení obecné

- 1. Obecněji můžeme vzít náhodný vektor s hustotou $ce^{Q(t)}$, kde c>0 je vhodná konstanta a Q(t) je obecná kvadratická funkce.
- 2. Používá se ve strojovém učení.
- 3. Souřadnice nejsou nezávislé.

8 Osmá přednáška

Definice: Podmíňování

zúžení náhodné veličiny na množinu: X je n.v. na $(\Omega, \mathcal{F}, P), B \in \mathcal{F},$ t. ž. P(B) > 0.

$$F_{X|B}(x) := P(X \le x|B)$$

K tomu příslušní hustotní funkce $f_{X|B}$:

Pokud $B = \{X \in S\}$, tak

$$f_{X|B}(x) = \begin{cases} \frac{f_X(x)}{P(X \in S)} \dots \text{ pokud } x \in S \\ 0 \dots \text{ jinak} \end{cases}$$

Věta: Věta o rozkladu hustoty

Nechť X je spojitá n.v., nechť B_1, B_2, \ldots je rozklad Ω . Pak

$$F_X(x) = \sum_i P(B_i) F_{X|B_i}(x),$$

$$f_X(x) = \sum_i P(B_i) f_{X|B_i}(x).$$

Důkaz: věta o úplné pravděpodobnosti.

$$P(X \le x) = \sum P(\dots)$$

Věta: Marginální hustota

$$f_X(x) = \int_{y \in \mathbb{R}} f_{X,Y}(x,y) dy$$

$$f_Y(y) = \int_{y \in \mathbb{R}} f_{X,Y}(x,y) dx$$

Důkaz: TODO

Definice: Podmíněná hustota

Pro spojité n.v. X, Y definujeme podmíněnou hustotu předpisem

$$f_{X|Y}(x|y) = \frac{f_{X,Y}(x,y)}{f_Y(y)}$$

pokud je $f_Y(y) > 0$, jinak ji nedefinujeme.

- 1. připomeňme, že $f_Y(y) = \int_{x \in \mathbb{R}} f_{X,Y}(x,y) dx$
- 2. pro fixované y je $f_{X|Y}(x|y)$ hustota.

Věta: Podmíněná, sdružená a marginální hustota

$$f_{X,Y}(x,y) = f_Y(y)f_{X|Y}(x|y)$$
$$f_X(x) = \int_{-\infty}^{\infty} f_{()}$$

Věta: Součet spojitých n.v.

Nechť spojité X,Y jsou n.n.v. Pak Z=X+Y je také spojitá n.v. a její hustotu dostaneme jako konvoluci funkcí f_X, f_Y , neboli

$$f_Z(z) = \int_{-\infty}^{\infty} f_X(x) f_Y(z - x) dx$$

Důkaz: Náhled:

$$P(Z = z | X = x) = P(Y = z - x)$$
$$f_{Z|X}(z|x) = f_Y(z - x)$$

 $(n.v.\ Z|X = x\ je\ stejná\ jako\ Y + x)$

$$f_Z(z) = \int_{-\infty}^{\infty} f_{Z|X}(z|x) f_X(x) =$$
$$= \int f_Y(z-x) f_X(x)$$

Příklad: $X, Y \sim N(0,1)$ nezávislé. n.v. ... $f_X = f_Y = \varphi \dots \varphi(t) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} e^{-\frac{t^2}{2}}$

$$Z = X + Y$$

$$f_Z(z) = \int_{-\infty}^{\infty} f_X(x) f_Y(z - x) dx =$$

$$= \int_{-\infty}^{\infty} \frac{1}{\sqrt{2\pi}} e^{-\frac{x^2}{2}} \frac{1}{\sqrt{(2\pi)}} e^{-\frac{(z-x)^2}{2}} dx$$

$$= \frac{1}{2\pi} e^{-\frac{z^2}{2}} \int_{-\infty}^{\infty} e^{-x^2 + zx} dx$$

$$= \frac{1}{2\pi} e^{-\frac{z^2}{2} + \frac{z^2}{4}} \int e^{-(x - \frac{z}{2})^2} dx$$

$$= \frac{1}{\sqrt{2}\sqrt{2\pi}} e^{-\frac{z^2}{4}} \dots \text{ hustota } N(0, 2)$$

Definice: Podmíněná hustota a střední hodnota

1.
$$\mathbb{E}(X|B) := \int_{-\infty}^{\infty} x f_{X|B}(x) dx$$

2.
$$\mathbb{E}(g(X)|B) := \int_{-\infty}^{\infty} g(x) f_{X|B}(x) dx$$

Věta: Věta o úplné střední hodnotě

Nechť X je spojitá n.v.. Pokud B_1, B_2, \ldots je rozklad, tak

$$\mathbb{E}(X) = \sum_{i} P(B_i) \mathbb{E}(X|B_i).$$

Důkaz: pomocí rozkladu hustoty:

$$\int x f_X(x) = \int_{-\infty}^{\infty} x \sum_i P(B_i) f_{X|B}(x) = \sum_i P(B_i) \int x f_{X|B_i}(x)$$

Definice: Podmíněná hustota a střední hodnota

- 1. $f_{X|Y}(x|y) := \frac{f_{X,Y}(x,y)}{f_Y(y)}$ je hustota n.v. X, pokudY = y
- 2. $\mathbb{E}(X|Y=y) := \int x f_{X|Y}(x,y) dx$ je střední hodnota této veličiny
- 3. $\mathbb{E}(g(X)|Y=y) = \int g(x)f_{X|Y}(x,y)dx$

4. Analogie věty o úplné střední hodnotě:

$$\mathbb{E}(X) = \int_{-\infty}^{\infty} \mathbb{E}(X|Y=y) f_Y(y) dy$$

5.
$$\mathbb{E}(X) = \mathbb{E}(\mathbb{E}(X|Y))$$

Definice: Kovariance

Pro n.v. X, Y definujeme jejich kovarianci předpisem

$$cov(X, Y) = \mathbb{E}((X - \mathbb{E}X)(Y - \mathbb{E}Y)).$$

Věta:

$$cov(X, Y) = \mathbb{E}(XY) - \mathbb{E}(X)\mathbb{E}(Y).$$

- 1. var(X) = cov(X, X)
- 2. $cov(X, \alpha Y + \beta Z + c) = \alpha cov(X, Y) + \beta cov(X, Z)$
- 3. cov(X, Y) = 0 pokud X, Y jsou nezávislé
- 4. ale nejen tehdy

Definice: Korelace

Korelace náhodných veličin X, Y je definovaná předisem

$$\varrho(X,Y) = \frac{cov(X,Y)}{\sqrt{var(X)var(Y)}}.$$

- 1. je to "přenormovaná"kovariance
- 2. $-1 \le \varrho(X, Y) \le 1$.
- 3. Korelace neznamená příčinnou souvislot! (Např. korelace je symetrická, kauzalita nikoli!)
- 4. Naopak, nekorelace neznamená nezávislot. (Př. X libovolná, Y=+X nebo Y=-X, obojí se stejnou pravděpodobností).

Věta: Rozptyl součtu

Nechť $X = \sum_{i=1}^{n} X_i$. Pak

$$var(X) = \sum_{i=1}^{n} \sum_{j=1}^{n} cov(X_i, X_j) = \sum_{i=1}^{n} var(X_i) + \sum_{i \neq j} cov(X_i, X_j).$$

Sec. jsou X_1, \ldots, X_n nezávislé, pak

$$var(X) = \sum_{i=1}^{n} var(X_i)$$

Důkaz:

$$var(X) = \mathbb{E}(\sum X_i \times \sum X_j) - (\sum \mathbb{E}X_i)(\sum \mathbb{E}X_j)$$
$$= \mathbb{E}(\sum X_i X_j) - \sum \mathbb{E}(X_i)\mathbb{E}(X_j)$$

Věta: Cauchyho nerovnost

$$\mathbb{E}(XY) \leq \sqrt{\mathbb{E}(X^2)\mathbb{E}(Y^2)}$$

Důkaz: jako v LA, součin norem

Poznámka: Důsledek pro korelaci: $-1 \le \varrho(X, Y) \le 1$

Věta: Jensenova věta

Nechť X má konečnou střední hodnotu a nechť g je konvexní reálná funkce. Pak

$$\mathbb{E}(g(X)) \ge g(\mathbb{E}(X)).$$

Důkaz:

$$\begin{split} \mu &= \mathbb{E}(X) \\ L(\mu) &= g(\mu) \\ \forall t L(t) \leq g(t) ... L(t) \ je \ tečna \ g(t) \ v \ bodě \ \mu \\ L(X) \leq g(X) \\ \mathbb{E}L(X) \leq \mathbb{E}g(X) \\ z \ linearity \ L \\ L(\mathbb{E}X) &= g(\mathbb{E}(X)) \end{split}$$

Věta: Markovova nerovnost

Nechť náhodná veličina X splňuje $X \geq 0$. Pak

$$P(X \ge a) \le \frac{\mathbb{E}(X)}{a}$$

Důkaz:

$$\mathbb{E}(X) = P(X \ge a)\mathbb{E}(X|X \ge a) + P(X < a)\mathbb{E}(X|X < a)$$

$$\mathbb{E}(X) \le P(X \ge a)a$$

Věta: Čebyševova nerovnost

Nechť X má konečnou střední hodnotu μ a rozptyl σ^2 . Pak

$$P(|X - \mu| \ge a\sigma) \le \frac{1}{a^2}$$

Důkaz:

$$Y = (X - \mu)^2$$

$$P(Y \ge a^2 \sigma^2) \le \frac{\mathbb{E}(Y)}{a^2 \sigma^2} = \frac{var(X)}{a^2 \sigma^2}$$

Věta: Černovova nerovnost

Nechť $X = \sum_{i=1}^{n} X_i$, kde X_i jsou n.n.v. nabývající hodnot ± 1 s pravděpodobností 1/2. Pak pro t > 0 platí:

$$P(X \le -t) = P(X \ge t) \le e^{-\frac{t^2}{2\sigma^2}},$$

 $kde \ \sigma = \sigma_X = \sqrt{n}$

9 Devátá přednáška

9.1 Nerovnosti, které známe z minula

• Markovova

$$X \ge 0 \implies P(X \ge a\mathbb{E}(X)) \le \frac{1}{a}$$

• Čebyševova

$$P(|X - \mathbb{E}(X))| \ge a\sigma_X) \le \frac{1}{a^2}$$

• Chernoffova $(\sigma_X = \sqrt{n})$

$$X = \sum_{i=1}^{n} X_i, X_i = \pm 1 \implies P(|X - \mathbb{E}(X)| > a\sigma_X) \le 2e^{-a^2/2}$$

9.2 Slabý zákon velkých čísel

Věta: Nechť X_1, \ldots, X_n jsou stejné rozdělené n.n.v. se střední hodnotou μ a rozptylem σ^2 . Označme $S_n = (X_1 + \cdots + X_n)/n$. Pak pro každé $\varepsilon > 0$ platí

$$\lim_{n \to \infty} P(|S_n - \mu| \ge \varepsilon) = 0.$$

 \check{R} íkáme, že posloupnost S_n konverguje k μ v pravděpodobnosti, píšeme $S_n \to^P \mu$.

Důkaz:

$$\mathbb{E}S_n = \mathbb{E}\frac{X_1 + \dots + X_n}{n} = \frac{\mathbb{E}X_1 + \dots + \mathbb{E}X_n}{n} = \frac{\mu + \dots + \mu}{n} = \mu$$

$$var(S_n) = var\left(\frac{X_1 + \dots + X_n}{n}\right) = \frac{var(X_1) + \dots + var(X_n)}{n^2} = \frac{\sigma^2 + \dots + \sigma^2}{n^2} = \frac{\sigma^2}{n}$$

$$P(|S_n - \mathbb{E}S_n| \ge a\sigma_{S_n}) \le \frac{1}{a^2} = \frac{1}{\left(\frac{\varepsilon\sqrt{n}}{\sigma}\right)} = \frac{\sigma^2}{\varepsilon^2 n} \to_{n\to\infty} 0$$

9.3 Centrální limitní věta

Věta (Centrální limitní věta): Nechť X_1, \ldots, X_n jsou stejně rozdělené n.n.v se střední hodnotou μ a rozptylem σ^2 . Označme

$$Y_n = ((X_1 + \dots + X_n) - n\mu) / (\frac{n}{\sigma}).$$

 $Pak Y_n \rightarrow^d N(0,1)$. Neboli, pokud F_n je distribuční funkce Y_n , tak

$$\lim_{n \to \infty} F_n(x) = \Phi(x) \forall x \in \mathbb{R}.$$

 \check{R} íkáme, že posloupnost Y_n konverguje k N(0,1) v distribuci. **Doplnit tri grafy z prezentace**

9.4 Momentová vytvořující funkce

Definice (Momentová vytvořující funkce): Pro náhodnou veličinu X označíme

$$M_X(t) = \mathbb{E}(e^{t_X}).$$

Funkci $M_X(t)$... **DOPLNIT**

9.5 Statistika

Příklad (1. Počet leváků): • #L = 6 = 14%

• #P = 37 = 87%

• spolu: 43 = 100%

Tipujeme, že je 4 - 12% leváků v ČR.

Poznámka:otázky statistiky \rightarrow co můžeme z výsledků v malém vzorku odvodit o výsledcích v celé skupině

• bodové odhady ... 14%

• intervalové odhady ... (10%, 20%)

Obtíže statistiky \rightarrow otázky typu

- máme reprezentativní vzorek?
- je otázka dobře formulovaná?

Příklad (2. Doba běhu programu):

• $X_1, \ldots, X_n \sim F$ n.n.v., F je jejich distribuční funkce

Definice: Empirická distribuční funkce (empirical CDF) je definována

$$\hat{F}_n(x) = \frac{\sum_{i=1}^n I(X_i \le x)}{n},$$

kde $I(X_i \le x) = 1$ pokud $X_i \le x$ a 0 jinak.

Věta: Pro pevné x platí

• $\mathbb{E}(\hat{F}_n(x)) = F(x)$

- $var(\hat{F}_n(X)) = \frac{F(x)(1-F(x))}{n}$
- $\hat{F}_n(x)$ konverguje k F(x) v pravděpodobnosti, píšeme $\hat{F}_n(x) \to^P F(x)$.

Důkaz: Slabý zákon velkých čísel:

$$\mathbb{E}\hat{F}_n(x) = \mathbb{E}S_n = \mathbb{E}I(X_i \le x) = P(X_i \le x) = F(x)$$
$$var(\hat{F}_n(x)) = \frac{var(X_1')}{n}$$
$$X_i' \sim Bern(p) \dots p = F(x)$$

9.6 Empirická distribuční funkce - Dvoretzky-Keifer-Wolfowitz (DKW)

Věta (Empirická distribuční funkce): Nechť $X_1, \ldots, X_n \sim F$ jsou n.n.v., \hat{F}_n jejich empirická distribuční funkce. Nechť $\mathbb{E}(X_i)$ je konečná. Zvolme $\alpha \in (0,1)$ (pravděpodobnost chyby) a označme $\varepsilon = \sqrt{\frac{1}{2n}log\frac{2}{\alpha}}$. Pak platí:

$$P(\hat{F}_n(x) - \varepsilon) < F(x) < TO DO$$

9.7 Intro - explorační analýza dat (exploratory data analysis)

- $\bullet\,$ posbíráme data (a dáme pozor na systémové chyby nezávislost, nezaujatost...)
- různé tabulky (třeba v Excelu a spol.)
- vhodné obrázky: histogram, krabicový diagram (boxplot) atd.

10 Desátá přednáška

10.1 náhodný výběr

• bez vracení

$$\Omega =$$
 všechny $n-$ tice obyvatel ČR
Pro $\omega = (\omega_1, \dots, \omega_n)$ zvolíme $X_i = I(\omega_i$ je levák).

• s vracením

$$\Omega = \{ \text{všechny } n\text{-tice obyvatel ČR, mohou se opakovat} \}$$

Pro $\omega = (\omega_1, \dots, \omega_n)$ zvolíme $X_i = I(\omega_i \text{ je levák}).$

• varianty (stratifikovaný výběr) Chceme adekvátně reprezentovat různé podmnožiny (dané věkem, bydlištěm, ...). Nebudeme dále zkoumat.

10.2 Statistika - model

- \bullet nezávislá měření hodnoty n.n.v. $X_1,\dots,X_n\sim F$ náhodný výběr s distribuční funkcí F s rozsahem n
- neparametrické modely: povolujeme velkou třídu F.

- parametrické modely: $F \in \{F_{\vartheta} : \vartheta \in \Theta\}$
- příklady:
 - $Pois(\lambda)$ (parametr ϑ)
 - TODO

10.3 Zkoumané úlohy - cíle konfirmační analýzy

- 1. bodové odhady
- 2. intervalové odhady
- 3. testování hypotéz
- 4. (linární) regrese

Definice: statistika - libovolná funkce náhodného výběru, tj. např. aritmetický průměr, medián, maximum atd.

$$T = T(X_1, \dots, X_n)$$

Příklad (Výběrový průměr a rozptyl):

$$\overline{X}_n = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i$$

$$\overline{S}_n = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (X_i - \overline{X}_n)^2$$

$$\hat{S}_n = \frac{1}{n-1} \sum_{i=1}^n (X_i - \overline{X}_n)^2$$

Definice: Odhad je libovolná statistika.

10.4 Vlastnosti bodových odhadů

Definice (Vlastnosti bodových odhadů): Odhad $\widehat{\Theta}_n = \widehat{\Theta}_n(X_1, \dots, X_n)$ parametrů ϑ je

- nestranný (unbiased), pokud $\vartheta = \mathbb{E}(\widehat{\Theta}_n)$ (pro každé $\vartheta)$
- asymptoticky nestranný (asymptotically unbiased) pokud $\vartheta = \lim_{n \to \infty} \mathbb{E}(\widehat{\Theta}_n)$
- konzistentní (consistent) pokud $\widehat{\Theta}_n \to^P \vartheta$
- \bullet vychýlení (bias) $bias_{\vartheta}(\widehat{\Theta}_n) := \mathbb{E}(\widehat{\Theta}_n \vartheta)$
- $\bullet\,$ střední kvadratická chyba je $MSE:=\mathbb{E}((\widehat{\Theta}_n-\vartheta)^2)$

Věta:

$$MSE = bias_{\vartheta}(\widehat{\Theta}_n)^2 + var_{\vartheta}(\widehat{\Theta}_n)$$

Důkaz: TODO □

Věta (Parametry výběrového momentu a rozptylu):

1. \overline{X}_n je konzistentní nestranný odhad $\mu = \mathbb{E}X_1 = \mathbb{E}X_2 = \dots$

- 2. \overline{S}_n je konzistentní asymptoticky nestranný odhad σ^2
- 3. \widehat{S}_n je konzistentní nestranný odhad σ^2

Důkaz:

1.

$$\overline{X}_n = \frac{1}{n}X_1 + X_2 + \dots + X_n$$

 \overline{X}_i je nestranný, t. j. $\mathbb{E}\overline{X}_n = \mu$

$$= \frac{1}{n}\mathbb{E}X_1 + \mathbb{E}X_2 + \dots + \mathbb{E}X_n = \frac{1}{n}\mu + \mu + \dots + \mu = \mu$$

 \overline{X}_n je konzistentní, t. j. $\overline{X}_n\to^P\mu$ (slabý zákon velkých čísel) $var(\overline{X}_n)=frac\sigma^2n\dots$ Čebyšev

2.

$$\overline{S}_n = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (X_i - \overline{X}_i)^2$$

$$\mathbb{E}\overline{S}_n = \mathbb{E}\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n ((X_i - \mu) - (\overline{X}_i - \mu))^2$$

$$= \mathbb{E}\frac{1}{n} \sum \left[(X_i - \mu)^2 - 2(X_i - \mu)(\overline{X}_i - \mu) + (\overline{X}_i - \mu)^2 \right]$$

$$= \mathbb{E}\frac{1}{n} \sum (X_i - \mu) - \mathbb{E}\frac{2}{n} \sum (X_i - \mu)(\overline{X}_i - \mu) + \mathbb{E}(\overline{X}_n - \mu)^2$$

$$\frac{1}{n} \sum \mathbb{E}(X_i - \mu)^2 - (\overline{X}_n - \mu)^2$$

$$= \sigma^2 - var(\overline{X}_n) = \sigma^2 - \frac{\sigma^2}{n} = \frac{n-1}{n}\sigma^2$$

3.

$$\widehat{S}_n=\frac{n}{n-1}\overline{S}_n$$

$$\mathbb{E}\widehat{S}_n=\frac{n}{n-1}\mathbb{E}\widehat{S}_n=\sigma^2>>\widehat{S}_n \text{ je nestranný odhad.}$$

Je lepší \widehat{S}_n nebo \overline{S}_n ? $\rightarrow \widehat{S}_n$ je nestranný, \overline{S}_n ne.

10.5 Metoda momentů

- $m_r(\vartheta) := \mathbb{E}(X^r)$ pro $X \sim F_{\vartheta} \dots r$ -tý momentu
- $\widehat{m_r(\vartheta)}:=\frac{1}{n}\sum_{i=1}^n X_i^r$ pro náhodný výběr X_1,\ldots,X_n z F_{ϑ} ... r-tý výběrový moment

Věta: $\widehat{m_r(\vartheta)}$ je nestranný konzistentní odhad pro $m_r(\vartheta)$.

Důkaz:

$$\widehat{\mathbb{E}m_r(\vartheta)} = \frac{1}{n} \sum \mathbb{E}(X_i^r) = \frac{1}{n} \sum \mathbb{E}(X_i^r) = m_r(\vartheta)$$

Příklad: $X_1, \ldots, X_n \sim Bern(p) \ldots X_i = "i$ -tý člověk je levák" $\vartheta = p \in [0, 1]$ $m_1(\vartheta) = \mathbb{E} X_1 = \vartheta$ $\widehat{m_r(\vartheta)} = \frac{1}{n}(X_1 + \cdots + X_n) = \overline{X}_n$

10.6 Metoda maximální věrohodnosti (maximal likelihood, ML)

- $\bullet\,$ náh. výběr $X=(X_1,\ldots,X_n)$ z modelu s parametrem ϑ
- možný výsledek $x = (x_1, \dots, x_n)$
- ... sdružená pravděpodobnostní funkce $p_X(x; \vartheta)$
- ...sdružená hustota $f_X(x;\vartheta)$
- věrohodnost (likelihood) $L(x; \vartheta)$ značí p_X nebo f_X
- normálně: máme pevné ϑ , a $L(x;\vartheta)$ je funkce x
- teď: máme pevné x a $L(x; \vartheta)$ je funkce ϑ
- Metoda MV (ML): volíme takové ϑ , pro které je $L(x;\vartheta)$ maximální
- definujeme také $\uparrow(x;\vartheta) = log(L(x;\vartheta))$
- díky nezávislosti je

$$L(x; \vartheta) = p(x_1; \vartheta) p(x_2; \vartheta) \dots p(x_n; \vartheta)$$

$$\updownarrow(x; \vartheta) = \sum_{i=1}^{n} log p(x_i; \vartheta)$$

$$O = \updownarrow'(x; \vartheta) = \sum_{i=1}^{n} \frac{1}{p(x_i; \vartheta) \mathbf{TO} \ \mathbf{DO}}$$

11 Jedenáctá přednáška

11.1 Intervalové odhady

 $\bullet\,$ místo jednoho čísla s nejistým významem vypočítáme z dat interval $\left[\widehat{\Theta}^-,\widehat{\Theta}^+\right]$

Definice (Konfidenční interval): Nechť $\widehat{\Theta}^-$, $\widehat{\Theta}^+$ jsou n.v., které závisí na náhodném výběru $X = (X_1, \ldots, X_n)$ z distribuce F_{ϑ} . Tyto n.v. určují intervalový odhad, též konfidenční interval o spolehlivosti $1 - \alpha(1 - \alpha \ confidence \ interval)$, pokud

$$P(\widehat{\Theta}^- \le \vartheta \le \widehat{\Theta}^+) \ge 1 - \alpha$$

- tohle jsou tzv. oboustranné odhady
- \bullet jednostranný odhad: $[\widehat{\Theta}^-,\infty)$ nebo $(-\infty,\widehat{\Theta}^+]$

Věta: X_1, \ldots, X_n je náhodný výběr z $N(\vartheta, \sigma^2)$. σ známe, ϑ chceme určit, $\alpha \in (0, 1)$. $Nechť \Phi(z_{\alpha/2}) = 1 - \alpha/2$. Zvolíme $\widehat{\Theta}_n := \widehat{X}_n$.

$$C_n := \left[\widehat{\Theta}_n - z_{\alpha/2} \frac{\sigma}{\sqrt{n}}, \widehat{\Theta}_n + z_{\alpha/2} \frac{\sigma}{\sqrt{n}}\right]$$

 $Pak \ P(C_n \ni \vartheta) = 1 - \alpha.$

Důkaz:

$$C_n \ni \vartheta \Leftrightarrow |\widehat{\Theta}_n - \vartheta| \le z_{\alpha/2} \frac{\sigma}{\sqrt{n}}$$

$$\Leftrightarrow \left| \frac{\widehat{\Theta}_n - \vartheta}{\sigma/\sqrt{n}} \right| \le z_{\alpha/2}$$

$$\frac{\widehat{\Theta}_n - \vartheta}{\sigma/\sqrt{n}} = Z \sim N(0, 1)$$

$$P(C_n \ni \vartheta) = P(|Z| \le z_{\alpha/2}) = \Phi(z_{\alpha/2}) - \Phi(-z_{\alpha/2})$$

$$= (1 - \alpha/2) - (+\alpha/2) = 1 - \alpha$$

Věta: X_1, \ldots, X_n je náhodný výběr z rozdělení se střední hodnotou ϑ , rozptylem σ^2 . σ známe, ϑ chceme určit, $\alpha \in (0,1)$. Nechť $\Phi(z_{\alpha/2}) = 1 - \alpha/2$. Zvolíme $\widehat{\Theta}_n := \widehat{X}_n$.

 $C_n := \left[\widehat{\Theta}_n - z_{\alpha/2} \frac{\sigma}{\sqrt{n}}, \widehat{\Theta}_n + z_{\alpha/2} \frac{\sigma}{\sqrt{n}}\right]$

 $Pak \lim_{n\to\infty} P(C_n \ni \vartheta) = 1 - \alpha.$

Důkaz: Centrální limitní věta.

Definice (Studentovo rozdělení):

- $\overline{X}_n = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i \dots$ výběrový průměr
- $\widehat{S}_n^2 = \frac{1}{n-1} \sum_{i=1}^n (X_i \overline{X}_n)^2 \dots$ výběrový rozptyl
- Nechť $X_1, \ldots X_n \sim N(\mu, \sigma^2)$
- Pak $\frac{\overline{X}_n \mu}{\widehat{S}_n / \sqrt{n}} \sim N(0, 1)$
- Studentovo t-rozdělení s n-1 stupni volnosti je rozdělení n.v. $\frac{\overline{X}_n \mu}{\widehat{S}_n / \sqrt{n}}$
- Distribuční funkci budeme značit Ψ_{n-1} . Je v tabulkách, v $R: pt(x, n-1)\mathbf{TODO}$

Věta: X_1, \ldots, X_n je náhodný výběr z $N(\vartheta, \sigma^2)$. ϑ chceme určit, σ neznáme, $\alpha \in (0, 1)$. Nechť

$$\Psi_{n-1}(z_{\alpha/2}) = 1 - \alpha/2.\widehat{\Theta}_n = \widehat{X}_n, \widehat{S}_n^2 = \frac{1}{n-1} \sum_{i=1}^n (X_i - \overline{X}_n)^2$$
$$C_n := \left[\widehat{\Theta}_n - z_{\alpha/2} \frac{\widehat{S}_n}{\sqrt{n}}, \widehat{\Theta}_n + z_{\alpha/2} \frac{\widehat{S}_n}{\sqrt{n}}\right]$$

 $Pak \ P(C_n \ni \vartheta) = 1 - \alpha$

Důkaz:

$$P(C_n \ni \vartheta) = P(|Z| \le z_{\alpha/2}) = \Psi_{n-1}(z_{\alpha/2}) - \Psi_{n-1}(-z_{\alpha/2}) = 1 - \alpha/2 - \alpha/2 = 1 - \alpha$$

* $Z = -$ st. $t - \text{rozdělení s } n - 1$.

11.2 Testování hypotéz

- Je naše mince spravedlivá?
- Je naše kostka spravedlivá?
- Má vylepšený program kratší dobu běhu než původní?
- $\bullet\,$ Je léčba nemoci metodou X dobrá? (Lepší než placebo, lepší než metoda Y,...)
- Jsou leváci lepší boxeři?
- dvě hypotézy: H_0, H_1
- \bullet H_0 nulová hypotéza značí defaultní, konzervativní model (léčba, mince je spravedlivá)
- $\bullet~H_1$ alternativní hypotéza značí alternativní model "pozoruhodnost"

Příklad (Testování hypotéz):

- Chceme testovat, zda je mince spravedlivá.
- Hodíme n-krát mincí, orel padne S-krát.
- Pokud je |S n/2| moc velké, tak mince není spravedlivá.

12 Dvanáctá přednáška

12.1 Testování hypotéz - ilustrace

- Chceme testovat, zda je mince spravedlivá.
- \bullet H_0 : je spravedlivá očekávaný stav světa
- \bullet H_1 : není spravedlivá překvapivé zjištění
- ullet Výsledky. zamítneme H_0 / nezamítneme H_0
- \bullet Chyba 1. druhu: chybné zamítnutí. Zamítneme H_0 , i když platí. Trapas.
- \bullet Chyba 2. druhu: chybné přijetí. Nezamítneme H_0 , ale ona neplatí. Promarněná příležitost.
- $\bullet\,$ Potřebujeme určit ktakové, že budeme zamítat H_0 pokud ${\bf DOPLNIT}$
- Vybereme vhodný statistický model.
- Volíme hladinu významnosti (significance level) α : pravd. chybného zamítnutí H_0 . Typicky $\alpha = 0.05$
- Určíme testovou statistiku $T = h(X_1, \dots, X_n)$, kterou budeme určovat z naměřených dat.
- Určíme kritický obor (rejection region) množinu W.

- Naměříme hodnoty x_1, \ldots, x_n náh. veličin X_1, \ldots, X_n .
- Rozhodovací pravidlo: zamítneme H_0 pokud $h(x_1, \ldots, x_n) \in W$.
- $\alpha = P(h(X) \in W; H_0)$
- $\beta = P(h(X) \notin W; H_1) \dots 1 \beta$ je tzv. síla testu
- často α nevolíme předem, ale spočítáme tzv. p-hodnotu: minimální α , pro které bychom H_0 zamítli.

Příklad: Měříme teplotu, chceme $\mu = 5$ °C

- X_1, \ldots, X_n náhodný výběr z $H(\vartheta, \sigma^2)$
- σ^2 známe, μ dáno
- $H_0: \vartheta = \mu, H_1: \vartheta \neq \mu$

$$T = \frac{X_+ \cdots + X_n}{\mu} = \overline{X_n} \sim N(\vartheta, \sigma^2/n)$$

checknúť, či je to správne napísané ^

... víme ze vzorce pro rozptyl

$$S = \frac{\overline{X_n} - \mu}{\sigma / \sqrt{n}} \sim N(0, 1)$$

vezmeme množinu:

$$W := s \in R : |s| > Z_{\alpha/2}$$

kde $z_{\alpha/2} = \Phi^{-1}(1 - \frac{\alpha}{2})...$ pro $\alpha = 0.05$ dostaneme 1.96

Příklad (příklad dvojvýběrového testu):

- X_1, \ldots, X_{n_1} náhodný výběr z $Ber(\vartheta_X)$
- Y_1, \ldots, Y_{n_2} náhodný výběr z $Ber(\vartheta_Y)$
- $H_0: \vartheta_X = \vartheta_Y \dots H_1: \vartheta_X \neq \vartheta_Y$

Máme n_1 lidí a jiných n_2 lidí které léčíme různými metodami (H_0vsH_1)

$$\widehat{\Theta_X} = \frac{X_1 + \dots + X_n}{n_1} \dots \text{odhad } \vartheta_X$$

$$\widehat{\Theta_Y} = \frac{Y_1 + \dots + Y_n}{n_2} \dots \text{ odhad } \vartheta_Y$$
$$Z := \widehat{\Theta_X} - \widehat{\Theta_Y}$$

 $\widehat{\Theta_X}, \widehat{\Theta_Y}$ mají přibližně normální rozdělení (Centrální limitní věta)

Předpokládáme, že platí H_0 :

$$\mathcal{E}\widehat{\Theta_X} = \mathcal{E}\widehat{\Theta_Y} \implies \mathcal{E}Z = 0$$

Víme, že Z je přibližně $N(0, \sigma^2)$, σ^2 neznáme

$$\sigma^2 = var(Z) = var(\widehat{\Theta_X}) - var(\widehat{\Theta_Y}) = \frac{varX_1}{n_1} + \frac{varY_1}{n_2} = \frac{\vartheta_X(1 - \vartheta_X)}{n_1} + \frac{\vartheta_Y(1 - \vartheta_Y)}{n_1} = \vartheta(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2})$$

$$\widehat{\Theta} = \frac{\sum X_i + \sum Y_j}{n_1 + n_2} \dots \text{ odhad } \vartheta \implies \widehat{\sigma^2} := (\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}) \widehat{\Theta} (1 - \widehat{\Theta}) \implies T := \frac{\widehat{\Theta_X} - \widehat{\Theta_Y}}{\widehat{\sigma}}$$

12.2 p-hacking

- napřed získáme data, pak v nich hledáme zajímavosti
- když máme dost dat, tak tam nějaké budou "shodou okolností"
- reprodukovatelnost po explorační analýze dat uděláme nezávislý sběr dat a ten analyzujeme konfirmačně
- nebo dopředu náhodně rozdělíme data na část pro tvorbu hypotéz a část pro jejich potvrzení
 ...jednoduchý případ křížové validace (cross validation)

12.3 χ_k^2 - rozdělení χ -kvadrát

Definice (χ_k^2 - rozdělení χ -kvadrát): $Z_1,\dots,Z_k\sim N(0,1)$ n.n.v. Rozdělení náhodné veličiny

$$Q = Z_1^2 + \dots + Z_k^2$$

se nazývá χ -kvadrát s k stupni volnosti.

- $\mathcal{E}(Q) = k$
- var(Q) = 2k
- hustota jde napsat vzorcem, lze najít např. na Wikipedii
- $Q \doteq N(k, 2k)$ pro velká k (CLV)

12.4 Multinomické a kategoriální rozdělení

Definice: Dána $p_1, \ldots, p_k \ge 0$ a tak, že $p_1 + p_2 + \cdots + p_k = 1$.

n-krát zopakuji pokus, kde může nastat jedna z k možností, i-tá má pravděpodobnost p_i .

 $X_i := \text{kolikrát nastala } i\text{-tá možnost } (X_1, \dots, X_k)$ má multinomické rozdělení s parametry $n, (p_1, \dots, p_k)$.

- $\bullet\,$ triviální případ: $X_i=$ počet hodů kostkou, kdy padloi
- důležitý případ: X_i = počet výskytů i-tého písmene, i-tého slovního druhu, ...
- $P(X_1 = x_1, \dots, X_k = x_k) = \binom{n}{x_1, \dots, x_k} p_1^{x_1} \dots p_k^{x_k}$

Definice (Pearsonova χ^2 Statistika): • (X_1, \dots, X_k) - multinomické rozdělení s parametry $n, (p_1, \dots, p_k)$ jako minule

- $\mathcal{E}_i = \mathcal{E}(X_i) = np_i$
- Pearsonova χ^2 statisika je funkce

$$\chi^2 = T := \sum_{i=1}^k \frac{(X_i - E_i)^2}{E_i}$$

Věta: $T \rightarrow^d \chi^2_{k-1}$

Důkaz: pro k=2

$$X_1 + X_2 = n, p_1 + p_2 = 1, E_i = np_i$$

$$T = \frac{(X_1 - E_1)^2}{E_1} + \dots = \frac{(X_1 - np_1)^2 + (p_1 + p_2)}{np_1p_2}$$
$$= \left(\frac{X_1 - np_1}{\sqrt{np - (1 - p_1)}}\right)$$

12.5 Test dobré shody (goodness of fit)

- (X_1,\ldots,X_k) multinomické rozdělení s parametry $n,\varphi=(\varphi_1,\ldots,\varphi_k)$ jako minule
- n známe, φ neznáme.
- Hypotéza $H_0: \varphi = \varphi^*$
- $E_i := n\varphi_i^*$ pro všechna i
- Použijeme statistiku $\chi^2 = T := \sum_{i=1}^k \frac{(X_i E_i)^2}{E_i}$
- Hyotézu H_0 zamítneme, pokud $T > \gamma$
- $\gamma := F_Q^{-1}(1-\alpha)$, kde $Q \sim \chi_{k-1}^2$
- $P(\text{chyba prvního druhu}) = P(T > \gamma; H_0) \rightarrow P(Q > \gamma) = \alpha$

Příklad (Test dobré shody - házíme kostkou): • Házíme opakovaně kostkou. Jednotlivá čísla padla s četností 92,120,88,98,95 a 107.

• Je kostka spravedlivá?

$$n = 92 + 120 + \dots = 600$$

$$\vartheta^* = (\frac{1}{6}, \dots, \frac{1}{6}), E_i = n\frac{1}{6} = 100$$

$$T = \sum_{i=1}^{6} \frac{(X_i - 100)^2}{100} = \dots = \frac{(80^2 + 20^2 + 12^2 + 2^2 + 5^2 + 7^2)}{100} = 6.86$$

$$Q \sim \chi_5^2 \dots F_Q^{-1} (1 - \alpha = 0.95) = 11.1$$

kdyby nám T vyšlo víc než 11.1, můžeme říct, že kostka je nespravedlivá.

$$p - \text{hodnota} : 1 - F_Q(6.86) = 1 - 0.77 = 0.23$$

zhruba ve čtvrtině hodů najdeme extremnejší odchylku.

Další rozšíření

- Pro zkoumání rozdělení libovolné n.v. Y můžeme vybrat "přihrádky" B_1, \ldots, B_k (rozklad \mathcal{R}) a zkoumat, kolikrát je $Y \in B_i$
- Obdobný test pro nezávislost (diskrétních) náhodných veličin

Definice (Lineární regrese):

- data: (x_i, y_i) pro i = 1, ..., n
- TODO

13 Třináctá přednáška

13.1 Simpsonův paradox

 $\bf DOPLNIT$ (tabulka + graf) Problém s tím, jestli jsou naměřená data (skupiny dat) dostatečně homogenní

13.2 Permutační test

Příklad:

- Máme k dispozici dvě sady nezávislých náhodných veličin (náhodné výběry):
- $X_1, \ldots, X_n \sim F_X \text{ a } Y_1, \ldots, Y_m \sim F_Y$
- Chceme rozhodnout, zda platí $H_0: F_X = F_Y$ nebo $H_1: F_X \neq F_Y$
- Příklady: doba běhu programu před/po vylepšení, hladina cholesterolu u lidí co jedí/nejedí Zázrčnou Superpotravu™, frekvenci
- TODO

Postup:

Zvolíme vhodnou statistiku, například.

$$T(X_1,\ldots,X_n,Y_1,\ldots,Y_m)=|\overline{X}_n-\overline{Y}_m|$$

- $t_{obs} := T(X_1, \dots, X_n, Y_1, \dots, Y_m)$
- Za předpokladu H_0 jsou "všechny permutace stejné": X_i i Y_j se generovaly ze stejného rozdělení.
- Náhodně zpermutujeme zadaných m+n čísel a pro každou permutaci vyčíslíme T dostaneme čísla $T_1, \ldots, T_{(m+n)!}$ (každé stejně pravděpodobné).
- Jako p-hodnotu vezmeme pravděpodobnost, že $T > t_{\rm obs}$, neboli

$$p = \frac{1}{(m+n)!} \sum_{j} I(T_j > t_{\text{obs}}).$$

• To je pravděpodobnost chyby 1. druhu, neboli H_0 zamítneme, pokud je $p < \alpha$ (pro naši zvolenou hodnotu α , např. $\alpha = 0.05$).

Vylepšení:

- Zkoušet všechny permutace může trvat moc dlouho. Vezmeme tedy jen vhodný počet B nezávisle náhodně vygenerovaných permutací a spočítáme jenom B hodnot T_1, \ldots, T_B .
- Jako p-hodnotu vezmeme odhad pravděpodobnosti, že $T > t_{\rm obs}$
- DOPLNIT

13.3 Bootstrap

Příklad: Základní idea

• z naměřených dat $X_1 = x_1 \dots, X_n = x_n \sim F$ vytvoříme \widehat{F}_n

- \bullet další data můžeme samplovat z \widehat{F}_n
- to se dělá tak, že vybereme uniformně náhodné **DOPLNIT**

Základní použití

- $T_n = g(X_1, \dots, X_n)$ nějaká statistika (funkce dat)
- \bullet cheeme odhadnout $varT_n$
- nasamplujeme $X_1^*, \dots, X_n^* \sim \widehat{F}_n$ (viz minulá strana)
- spočteme $T_n^* = g(X_1^*, \dots, g_n^*)$
- opakujeme B-krát, dostaneme $T_{n,1}^*, \ldots, T_{n,B}^*$
- odhad rozptylu:

$$\frac{1}{B} \sum_{b=1}^{B} \left(T_{n,b}^* - \frac{1}{B} \sum_{k=1}^{B} T_{n,k}^* \right)^2$$

13.4 Bayesovská statistika

13.4.1 Frekventistický/klasický přístup

- Pravděpodobnost je dlouhodobá frekvence (z 6000 hodů kostkou padla šestka 1026krát). Je to objektivní vlastnost reálného světa.
- Parametry jsou pevné, neznáme konstanty. Nelze o nich říkat smysluplné pravděpodobnostní výroky.
- Navrhujeme statistické procedury tak, aby měly žádané dlouhodobé vlastnosti. Např. 95% z našich intervalových odhadů pokryje neznámy parametr.

13.4.2 Bayesovský přístup

- Pravděpodobnost popisuje, jak moc věříme nějakému jevu, jak moc jsme ochotní se vsadit. (Pravděpodobnost, že Thomas Bayes měl 18. prosince 1760 šálek čaje je 90%.)
- Můžeme vyslovovat pravděpodobnostní výroky i o parametrech (třebaže jsou to pevné konstanty).
- Spočítáme distribuci ϑ a z ní tvoříme bodové a intervalové odhady, atd.

Bayesovská metoda - základní popis

- \bullet neznámý parametr považujeme za náhodnou veličinu Θ .
- zvolíme apriorní distribuci (prior distribution), neboli hustotu pravděpodobnosti $f_{\Theta}(\vartheta)$ nezávislou na datech.
- zvolíme statistický model $F_{X|\Theta}(x|\vartheta)$, který popisuje co naměříme (s jakou pravděpodobností), v závislosti na hodnotě parametru
- poté, co pozorujeme hodnotu X=x, spočítáme posteriorní distribuci (posterior distribution) $f_{\Theta|X}(\vartheta|x)$
- \bullet z té pak odvodíme co potřebujeme, např. najdeme a,b tak, aby

$$\int_{a}^{b} f_{\Theta|X}(\vartheta|x) d\vartheta \ge 1 - \alpha$$

 $\bullet \ \vartheta = \theta$ malá théta, Θ je velká théta

Věta (Bayesova věta pro diskrétní náhodné veličiny): X, Θ jsou diskrétní n.v.

$$p_{\Theta|X}(\vartheta|x) = \frac{p_{X|\Theta}(x|\vartheta)p_{\Theta}(\vartheta)}{\sum_{\vartheta' \in I_{m\Theta}} p_{X|\Theta}(x|\vartheta')p_{\Theta}(\vartheta')}.$$

(sčítance s $p_{\Theta}(\vartheta') = 0$ považujeme za θ).

Věta (Bayesova věta pro spojité náhodné veličiny): X, Θ jsou spojité n.v., které mají hustotu f_X, f_{Θ} i sdruženou hustotu $f_{X,\Theta}$

$$p_{\Theta|X}(\vartheta|x) = \frac{f_{X|\Theta}(x|\vartheta)f_{\Theta}(\vartheta)}{\int \vartheta' \in I_{m\Theta}f_{X|\Theta}(x|\vartheta')f_{\Theta}(\vartheta')d\vartheta'}.$$

Bayesovské bodové odhady - MAP a LMS

- MAP Maximum A-Posteriori Volíme $\widehat{\vartheta}$ tak, aby maximalizovalo
 - $-\ p_{\Theta|X}(\vartheta|x)$ v diskrétním případě
 - $-f_{\Theta|X}(\vartheta|x)$ v spojitém případě
 - Podobné metodě ML v klasickém přístupu, pokud bychom volili "flat prior"- uniformní $p_{\Theta}(\vartheta)$.
- LMS Least Mean Square
 Též metoda podmíněné střední hodnoty
 - Volíme $\widehat{\vartheta} = \mathbb{E}(\Theta|X = x)$.
 - Nestranný bodový odhad, má nejmenší možnou hodnotu LMS: $\mathbb{E}((\Theta \widehat{\vartheta})^2 | X = x).$

Příklad (Bayesovský klasifikátor spamů):

- vytvoříme seznam podezřelých slov (money, win, pharmacy,...)
- n.v. X_i (0 nebo 1) popisuje, zda email obsahuje podezřelé slovo w_i .
- n.v. Θ popisuje, zda email je spam $\Theta = 1$ nebo ne $\Theta = 0$.
- Z pŘedchodzích emailů získáme odhady $p_{X\Theta}, p_{\Theta}$
- Použijeme Bayesovu větu na výpočet $p_{\Theta|X}$

Příklad: Romeo a Julie se mají sejít přesně v poledne. Julie ale přijde pozdě o dobu popsanou náhodnou veličinou $X \sim U(0, \vartheta)$. Parametr ϑ modelujeme náhodnou veličinou $\Theta \sim U(0, 1)$. Co z naměřené hodnoty X = x usoudíme o ϑ ?

Doplnit řešení

13.5 Generování náhodných veličin

The End